

UOHSX00EYXYP

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0183/2021/VZ

Brno 12.07.2021

Číslo jednací: ÚOHS-23082/2021/500/Alv

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve společném řízení vedeném pod sp. zn. S0183/2021/VZ, jež bylo zahájeno dne 21. 5. 2021 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7,

ve věci možného spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) citovaného zákona jmenovaným obviněným při zadávání

- veřejné zakázky „Samopaly a pušky včetně příslušenství a zaměřovačů“ v jednacím řízení bez uveřejnění s odkazem na § 64 písm. b) citovaného zákona na základě výzvy k podání nabídky ze dne 9. 12. 2019, na kterou jmenovaný obviněný uzavřel dne 8. 4. 2020 smlouvu č. j. PPR-18189-27/ČJ-2019-990640 s dodavatelem C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6,
- veřejné zakázky „Samopaly a pušky H&K včetně příslušenství a zaměřovačů Zeiss“ v jednacím řízení bez uveřejnění s odkazem na § 64 písm. b) citovaného zákona na základě výzvy k podání nabídky ze dne 6. 6. 2018, na jejíž plnění jmenovaný obviněný uzavřel dne 3. 7. 2018 smlouvu č. j. PPR-11665-22/ČJ-2018-990640 s dodavatelem C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6,

- vymezené části č. 1 „Samopaly a pušky značky Heckler & Koch, včetně zaměřovačů Zeiss a příslušenství – 684 souprav“ veřejné zakázky „Obměna a doplnění výzbroje pro boj s terorismem“ v jednacím řízení bez uveřejnění s odkazem na § 64 písm. b) citovaného zákona na základě „Výzvy k podání nabídek“ ze dne 3. 5. 2017, na jejíž plnění jmenovaný obviněný uzavřel dne 5. 6. 2017 smlouvu č. j. PPR-7172-27/ČJ-2017-990640 s dodavatelem C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 – se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání veřejné zakázky „Samopaly a pušky včetně příslušenství a zaměřovačů“ v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném na základě výzvy k podání nabídky ze dne 9. 12. 2019 nedodržel pravidlo stanovené v § 55 citovaného zákona, když předmětnou veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu § 64 písm. b) citovaného zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr dodavatele, a obviněný uzavřel dne 8. 4. 2020 smlouvu č. j. PPR-18189-27/ČJ-2019-990640 na plnění citované veřejné zakázky s dodavatelem C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6.

II.

Obviněný – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 – se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání veřejné zakázky „Samopaly a pušky H&K včetně příslušenství a zaměřovačů Zeiss“ v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném na základě výzvy k podání nabídky ze dne 6. 6. 2018 nedodržel pravidlo stanovené v § 55 citovaného zákona, když předmětnou veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) citovaného zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr dodavatele, a obviněný uzavřel dne 3. 7. 2018 smlouvu č. j. PPR-11665-22/ČJ-2018-990640 na plnění citované veřejné zakázky s dodavatelem C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6.

III.

Obviněný – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 – se dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že při zadávání vymezené části č. 1 „Samopaly a pušky značky Heckler & Koch, včetně zaměřovačů Zeiss a příslušenství – 684 souprav“ veřejné zakázky „Obměna a doplnění výzbroje pro boj s terorismem“ v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném na základě „Výzvy k podání nabídek“ ze dne 3. 5. 2017 nedodržel pravidlo stanovené v § 55 citovaného zákona, když předmětnou veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) citovaného zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr dodavatele, a obviněný uzavřel dne 5. 6. 2017 smlouvu č. j. PPR-7172-27/ČJ-2017-990640 na

plnění citované veřejné zakázky s dodavatelem C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6.

IV.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I., II. a III. tohoto rozhodnutí se obviněnému – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 – podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 800 000 Kč (osm set tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

V.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, **se obviněnému** – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 – **ukládá:**

uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

A) veřejná zakázka „Samopaly a pušky H&K včetně příslušenství a zaměřovačů Zeiss“ zadávaná na základě výzvy k podání nabídky ze dne 6. 6. 2018

1. Obviněný – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, se sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7 (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – zahájil jakožto veřejný zadavatel podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), dne 16. 12. 2019 odesláním výzvy k podání nabídky ze dne 9. 12. 2019 vybranému dodavateli – C.I.D Praha s.r.o., IČO 65414128, se sídlem Kutnauerovo nám. 680/1, 160 00 Praha 6 (dále jen „vybraný dodavatel“) – jednacím řízením bez uveřejnění s odkazem na § 64 písm. b) zákona za účelem zadání veřejné zakázky „Samopaly a pušky včetně příslušenství a zaměřovačů“ (dále jen „veřejná zakázka A“).
2. Ve výzvě k podání nabídky je uvedeno následující: „Předmětem veřejné zakázky je 604 souprav samopalů a pušek s příslušenstvím Heckler & Koch a 25 souprav optického zaměřovače HENSOLDT dle specifikace uvedené v zadávací dokumentaci.“
3. Dne 8. 4. 2020 uzavřel zadavatel s vybraným dodavatelem na veřejnou zakázku smlouvu č. j. PPR-18189-27/ČJ-2019-990640. Kupní cena za zboží dle čl. 6 této smlouvy činí 39 143 864,04 Kč bez DPH (47 364 075,49 Kč včetně DPH).

4. Oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 4. 2020 pod ev. č. Z2020-012457 a v Úředním věstníku Evropské unie téhož dne pod ev. č. 2020/S 074-176310. Jako předpokládaná hodnota veřejné zakázky je v oznámení o výsledku zadávacího řízení uvedená částka 39 173 553,72 Kč a k odůvodnění použití jednacím řízení bez uveřejnění zadavatelem je zde uvedeno „Dle § 64 písm. b ZZVZ. Jedná se o dodatečné dodávky stávajícího rozsahu pušek, samopalů a zaměřovačů od téhož dodavatele C.I.D Praha s.r.o.“.

B) veřejná zakázka „Samopaly a pušky včetně příslušenství a zaměřovačů“ zadávaná na základě výzvy k podání nabídky ze dne 6. 6. 2018

5. Obviněný zahájil dne 7. 6. 2018 odesláním výzvy k podání nabídky ze dne 6. 6. 2018 vybranému dodavateli – jednacím řízení bez uveřejnění s odkazem na § 64 písm. b) zákona za účelem zadání veřejné zakázky B.
6. Předmětem veřejné zakázky B je podle výzvy k podání nabídky „605 souprav samopalů a útočných pušek s příslušenstvím a 20 souprav optického zaměřovače Zeiss.“.
7. Dne 3. 7. 2018 uzavřel zadavatel s vybraným dodavatelem na veřejnou zakázku B smlouvu č. j. PPR-11665-22/ČJ-2018-990640. Kupní cena za zboží dle čl. 6 této smlouvy činí 41 295 230 Kč bez DPH (49 967 228,30 Kč včetně DPH).
8. Oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 7. 10. 2019 pod ev. č. Z2019-034923 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 9. 10. 2019 pod ev. č. 2019/S 195-473768.

C) část č. 1 „Samopaly a pušky značky Heckler & Koch, včetně zaměřovačů Zeiss a příslušenství – 684 souprav“ veřejné zakázky „Obměna a doplnění výzbroje pro boj s terorismem“ zadávaná na základě „Výzvy k podání nabídek“ ze dne 3. 5. 2017

9. Obviněný zahájil dne 9. 5. 2017 odesláním „Výzvy k podání nabídek“ ze dne 3. 5. 2017 vybranému dodavateli – jednacím řízení bez uveřejnění s odkazem na § 64 písm. b) zákona za účelem zadání veřejné zakázky B.
10. Předmětem veřejné zakázky C jsou podle výzvy k podání nabídek „Samopaly a pušky značky Heckler & Koch, včetně zaměřovačů Zeiss a příslušenství – 684 souprav.“.
11. Dne 5. 6. 2017 uzavřel zadavatel s vybraným dodavatelem na veřejnou zakázku C smlouvu č. j. PPR-7172-27/ČJ-2017-990640. Kupní cena za zboží dle čl. 6 této smlouvy činí 52 111 091 Kč bez DPH (63 054 420,11 Kč včetně DPH).
12. Oznámení o výsledku zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 26. 6. 2017 pod ev. č. Z2017-016705 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 28. 6. 2017 pod ev. č. 2017/S 121-244781.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH

13. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle ustanovení § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle ustanovení § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 14. 5. 2020 návrh navrhovatele Česká

zbrojovka a.s., IČO 46345965, se sídlem Svat. Čecha 1283, 688 01 Uherský Brod (dále jen „navrhovatel“) z téhož dne, na uložení zákazu plnění kupní smlouvy na veřejnou zakázku A. Dnem obdržení předmětného návrhu bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele pod sp. zn. ÚOHSS0195/2020/VZ.

14. V uvedeném řízení Úřad vydal dne 25. 9. 2020 rozhodnutí č. j. ÚOHS-30151/2020/533/BŠp (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým ve výroku I. rozhodl tak, že zadavateli podle § 264 odst. 1 zákona uložil zákaz plnění smlouvy na veřejnou zakázku A, neboť zadavatel zadal předmětnou veřejnou zakázku v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení podle citovaného ustanovení zákona a smlouva na veřejnou zakázku A tak byla uzavřena postupem uvedeným v § 254 odst. 1 citovaného zákona, tj. bez předchozího oznámení o zahájení zadávacího řízení, příp. předběžného oznámení, ačkoliv byl zadavatel povinen toto oznámení nebo předběžné oznámení uveřejnit a současně zadavatel neuveřejnil ani dobrovolné oznámení o záměru uzavřít smlouvu podle § 212 odst. 2 citovaného zákona. Předmětné rozhodnutí pak bylo potvrzeno i předsedou Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-40989/2020/321/VJu ze dne 22. 12. 2020 (dále jen „druhostupňové rozhodnutí“). Úřadu tak bylo z úřední činnosti známo, že zadavatel veřejnou zakázku A zadal v rozporu se zákonem v jednacím řízení bez uveřejnění.
15. Úřad dále jakožto orgán příslušný podle § 248 zákona i k projednání přestupků podle zákona, včetně ukládání pokut za jejich spáchání, obdržel dne 19. 3. 2021 podnět ze dne 18. 3. 2021 k prošetření postupu obviněného v souvislosti se zadáním mj. veřejných zakázek B a C.
16. Na základě závěrů uvedených v prvostupňovém a druhostupňovém rozhodnutí týkajících se veřejné zakázky A a obsahu dokumentace o zadávacích řízeních na veřejné zakázky B a C získal Úřad pochybnost o zákonnosti postupu obviněného při zadávání veřejných zakázek A, B a C, a to konkrétně zda obviněný postupoval v souladu s § 55 zákona ve spojení s § 64 písm. b) zákona, když použil pro zadání veřejných zakázek A, B a C jednacím řízení bez uveřejnění podle ustanovení § 64 písm. b) zákona, aniž by byly kumulativně splněny podmínky pro postup podle cit. ustanovení zákona, zejm. pak podmínka, dle níž mohou být dodatečné dodávky podle předmětného ustanovení zákona pořizovány nejdéle 3 roky od uzavření původní smlouvy, pokud delší doba není odůvodněna zvláštními okolnostmi, přičemž tento postup mohl ovlivnit výběr dodavatele a obviněný zadal předmětné veřejné zakázky uzavřením smluv s vybraným dodavatelem, a zda se tedy obviněný svým postupem nedopustil přestupků ve smyslu § 268 odst. 1 písm. a) zákona.
17. Vzhledem k výše uvedenému zahájil Úřad tři řízení o přestupcích vedená pod sp. zn. S0183/2021/VZ, S0184/2021/VZ a S0185/2021/VZ.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPCÍCH

18. Zahájení správního řízení vedeného pod sp. zn. S0183/2021/VZ (týkající se veřejné zakázky B) oznámil Úřad obviněnému, který je podle § 256 zákona jediným účastníkem správního řízení, přípisem č. j. ÚOHS-16963/2021/533/BŠp ze dne 21. 5. 2021.

19. Zahájení správního řízení vedeného pod sp. zn. S0184/2021/VZ (týkající se veřejné zakázky C) oznámil Úřad obviněnému, který je podle § 256 zákona jediným účastníkem správního řízení, přípisem č. j. ÚOHS-16972/2021/533/BŠp ze dne 21. 5. 2021.
20. Zahájení správního řízení vedeného pod sp. zn. S0185/2021/VZ (týkající se veřejné zakázky A) oznámil Úřad obviněnému, který je podle § 256 zákona jediným účastníkem správního řízení, přípisem č. j. ÚOHS-16982/2021/533/BŠp ze dne 21. 5. 2021.
21. Dnem 21. 5. 2021, kdy byla předmětná oznámení o zahájení správního řízení doručena obviněnému, byla podle § 249 zákona ve spojení s § 78 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zahájena tři řízení o přestupcích z moci úřední.
22. V zájmu dodržení zásady uvedené v § 6 odst. 2 správního řádu, podle které správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje, Úřad usnesením č. j. ÚOHS-17053/2021/533/BŠp ze dne 21. 5. 2021 uvedená tři správní řízení podle § 140 odst. 1 správního řádu spojil.
23. Usnesením č. j. ÚOHS-17186/2021/533/BŠp ze dne 24. 5. 2021 Úřad obviněnému určil lhůtu, v níž mohl navrhnout důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit v řízení své stanovisko.
24. Usnesením č. j. ÚOHS-17913/2021/533/HČí ze dne 28. 5. 2021 Úřad obviněnému určil lhůtu pro sdělení, v jakém rozsahu bylo realizováno plnění na základě smluv na veřejné zakázky A, B a C.
25. Dne 1. 6. 2021 Úřad obdržel vyjádření obviněného k rozsahu plnění smluv na veřejné zakázky A, B a C, jímž sdělil, že plnění smlouvy na veřejné zakázky B a C bylo realizováno v celém rozsahu a plnění smlouvy na veřejnou zakázku A uskutečněno nebylo.

Vyjádření obviněného ze dne 31. 5. 2021

26. Dne 31. 5. 2021 Úřad obdržel stanovisko obviněného, v němž uvádí, že u předmětných veřejných zakázek postupoval dle § 64 písm. b) zákona, a to z toho důvodu, že se jednalo o dodatečné dodávky, které byly určeny jako částečná náhrada předchozí dodávky nebo jako rozšíření stávajícího rozsahu dodávek pušek, samopalů a zaměřovačů od téhož dodavatele. Současně doplnil, že změna dodavatele by jej nutila pořizovat dodávky s odlišnými technickými vlastnostmi, což by mělo za následek nekompatibilitu a další nepřiměřené technické a organizační obtíže při provozu a údržbě. Rovněž dodal, že při porušení zásad systemizace (unifikace výzbroje) by Policii České republiky (dále jen „PČR“) vznikly značné problémy a vícenáklady, jejichž výši nelze ani přesně vyčíslit. Obviněný vysvětlil důvody nezbytnosti zachování unifikace u zbrojní majetkové základny, a to podstatou fungování hierarchicky řízeného ozbrojeného sboru a obecnými hledisky účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti, přičemž argumentuje, že v PČR je již více než dvě desetiletí aplikován model „skupinového vyzbrojení“, tzn., že jednotně jsou vyzbrojeny především jednotlivé okruhy uživatelů (řadová policie, exponované složky, speciální jednotky). Z těchto důvodů obviněný odmítá závěry vyslovené předsedou Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí, podle nichž není nutná maximální míra unifikace výzbrojní majetkové základny a označuje tento argument za odporující letité výzbrojní praxi vyspělých ozbrojených složek.
27. Obviněný dále vyjádřil nesouhlas s tím, že životní cyklus, parametry a charakter jsou srovnatelné s běžným komerčním majetkem, a proto je přesvědčen, že jelikož se v daném

případě jedná o ruční palné zbraně jako výrobky „s velmi vysokým potenciálem pro unifikaci“ s délkou životního cyklu v rozmezí cca 20 – 50 let, jsou naplněny zvláštní okolnosti pro prodloužení tříleté lhůty ve smyslu ust. § 64 písm. b) zákona.

28. Vzhledem k rozsahu a členitosti ozbrojeného bezpečnostního sboru a nepravidelným změnám ve struktuře, systemizovaných počtech policistů a majetku není podle vyjádření obviněného reálně řádně naplánovat a ufinancovat nákupy s výhledem na celou dobu předpokládaného životního cyklu (tj. v horizontu 20 – 50 let) a současně zajistit řádné hospodářské zužitkování technických prostředků stávající i nově pořizované generace, když vyřazování výzbrojního majetku probíhá postupně, zpravidla v průběhu celého jednoho desetiletí.
29. Obviněný poznamenal, že se v předmětném případě nejednalo o plošný nákup pro řadovou policii v desítkách tisíc kusů zbraní, nýbrž o dodatečné doplnění výzbroje již zavedenými typy zbraní u protiteroristických složek, jejíž potřeba vznikla v souvislosti s teroristickými útoky v Evropě od roku 2015. Podle obviněného tedy nejde o dlouhodobě plánovaný nákup výzbroje pro řadové příslušníky policie, ale o okolnostmi vynucený dodatečný nákup výzbroje v reakci na akutní potřebu zajistit podstatný bezpečnostní zájem.
30. K výkladu ust. § 64 písm. b) zákona ohledně překročení tříleté lhůty obviněný uvádí, že se podílel na přípravě a tvorbě příslušné směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ze dne 13. 7. 2009 s tím, že ust. článku 28 směrnice bylo navrženo tak, aby dodatečné dodávky výzbroje umožňovalo. K tomu dodává, že se řídil doporučeními věcně příslušných autorit a byl jimi (MMR) informován, že v budoucnu nebude moci zadávat veřejné zakázky na úseku obrany a bezpečnosti, nebude moci využívat obecnou výjimku dle § 29 písm. s) zákona a že zvláštní okolnosti v § 64 písm. b) zákona mají srovnatelný výklad jako v ust. § 198 zákona. Obviněný upozorňuje, že velmi striktní výklad v druhostupňovém rozhodnutí koliduje s původním záměrem zákonodárce i s českou pozicí pro vyjednávání v orgánech EU a vznáší otázku, které jiné výrobky, než ruční palné zbraně s vysokým potenciálem pro unifikaci a s délkou životního cyklu v rozmezí 20 – 50 let by měly naplňovat zvláštní okolnosti ve smyslu § 64 písm. b) zákona.
31. Obviněný dále vyjádřil domněnku, že patrně může obdobné zakázky realizovat i dle § 29 písm. s) zákona, přičemž při současném výkladu zákona lze při nákupu vojenského materiálu aplikovat přímé oslovení stejné společnosti. Obviněný je rovněž toho názoru, že dochází ke zjevné kolizi požadavků platné legislativy (zadávání zakázek vs. hospodaření s majetkem státu), neboť je zcela obvyklá nezbytnost každoročně korigovat materiální potřeby na aktuálně požadovanou úroveň a při stávajícím výkladu zákona nelze u nevojenských komodit nalézt vhodný průsečík. Netoleranci překročení 3 let po uzavření původní smlouvy ze strany Úřadu označuje obviněný jako zásah do práv organizace, kdy hospodaření s výzbrojním majetkem (v objemu desítek až stovek milionů Kč) s životním cyklem 20 – 50 let bude po vypršení cca 10 – 15 % délky životního cyklu omezeno jen na běžné opravy či servis, a s takovým omezením práv nelze garantovat řádné hospodářské zužitkování.
32. Současně obviněný uvádí, že v zákoně existuje od roku 2016 institut rámcové dohody v rozsahu zpravidla 4 let, avšak potřeba dodatečných dodávek v zadávací praxi vzniká mnohem později než do 3 let od podpisu původní smlouvy, a proto ust. § 64 písm. b) zákona

při stávajícím výkladu považuje za zcela neužitečné. V této souvislosti se obviněný dotazuje, jak může tedy zajistit potřeby nákupu takto specifického majetku po více než 3 letech.

33. Obviněný upozornil na nákladnost a časovou náročnost procesu přezbrojování v situaci, kdy PČR má systemizováno přes 20 kategorií ručních palných zbraní v souhrnném počtu přes 50 000 kusů, v předpokládaném finančním objemu cca 1,5 miliardy Kč a při tradičním financování v rámci běžných rozpočtů s obvyklou mírou nekontinuity finančních prostředků, je vyčlenění každoroční částky na pouhou modernizaci výzbroje ve výši 100 mil. Kč (s přezbrojením za 15 let) nereálné. Obviněný se domnívá, že vzhledem k aktuálnímu výkladu § 64 písm. b) zákona nebude možné spolehlivě zajistit unifikaci jedné generace výzbroje ani v rámci jednotlivých systemizovaných kategorií. Pro srovnání obviněný poukázal, že cca početně poloviční Ministerstvo obrany ČR zahájilo přezbrojování ručními palnými zbraněmi v roce 2009 a předpokládá jej ukončit až v roce 2025 (16 let), a to disponuje na nákupy výzbroje podstatně většími finančními zdroji.
34. Obviněný doplnil, že celkové systemizované počty policistů se v důsledku politických rozhodnutí oběma směry průběžně výrazně mění, kdy v průběhu cca jednoho desetiletí jde o odchylku v objemu až 20 % celkového stavu policistů („viz 46000 vers. 38000“), což má logicky přímý dopad na celkové systemizované počty výzbrojně technických prostředků. Obviněný konstatuje, že není schopen s předstihem reagovat na tak prudké změny, jaká např. nastala po teroristických útocích v Evropě v roce 2015, kdy byl postaven do situace, že u útvarů a jednotek již konkrétními zbraněmi vyzbrojených došlo k prudkému nárůstu potřeb o stovky až jednotky tisíc kusů. Obviněný původně neplánovanou situaci řešil nákupem konkrétních, do výzbroje již zavedených a v praxi zcela osvědčených zbraní, tak, aby v rámci těchto jednotek (protiteroristický systém Policie ČR) zajistil tolik potřebnou kvalitu a unifikaci výzbrojního majetku.
35. Na základě výše uvedeného obviněný zastává názor, že je v daném případě delší doba než 3 roky od původní smlouvy odůvodněna zvláštními okolnostmi.
36. Usnesením č. j. ÚOHS-19941/2021/533/HČI ze dne 15. 6. 2021 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Obviněný se ve stanovené lhůtě k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.
37. Obviněný se ve stanovené lhůtě k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

38. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o zadávacích řízeních, obsahu prvostupňového a druhostupňového rozhodnutí (týkajících se veřejné zakázky A), vyjádření obviněného a na základě vlastního zjištění, konstatuje, že se obviněný při zadávání veřejných zakázek dopustil tří přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel pravidla stanovená v § 64 písm. b) zákona, když veřejné zakázky A, B a C zadal v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení podle citovaného ustanovení zákona, přičemž tyto postupy mohly ovlivnit výběr dodavatele, a obviněný uzavřel smlouvy na plnění citovaných veřejných zakázek s vybraným dodavatelem.
39. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

40. Podle ust. § 55 pro zadání veřejné zakázky v nadlimitním režimu může zadavatel použít otevřené řízení nebo užší řízení a za splnění dále uvedených podmínek také jednací řízení s uveřejněním, jednací řízení bez uveřejnění, řízení se soutěžním dialogem nebo řízení o inovačním partnerství.
41. Podle ust. § 64 písm. b) zákona v případě veřejné zakázky na dodávky může zadavatel použít jednací řízení bez uveřejnění také, pokud jde o dodatečné dodávky od téhož dodavatele, které jsou určeny jako částečná náhrada předchozí dodávky nebo k rozšíření stávajícího rozsahu dodávky, a to za předpokladu, že by změna dodavatele nutila zadavatele pořizovat dodávky s odlišnými technickými vlastnostmi, což by mělo za následek neslučitelnost s původním plněním nebo by znamenaly nepřiměřené technické obtíže při provozu a údržbě; dodatečné dodávky podle tohoto písmene mohou být pořizovány nejdéle 3 roky od uzavření původní smlouvy, pokud delší doba není odůvodněna zvláštními okolnostmi.
42. Podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží pravidla stanovená zákonem pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele nebo výběr návrhu v soutěži o návrh, a zadá veřejnou zakázku, uzavře rámcovou dohodu nebo se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení

k veřejné zakázce A

43. V čl. 1.1 zadávací dokumentace k veřejné zakázce je uvedeno následující: *»Předmětem plnění zadávacího řízení je dodávka:*

604 souprav samopalů a pušek s příslušenstvím Heckler & Koch

25 souprav optického zaměřovače HENSOLDT

Jedná se o dodatečné dodávky, které jsou určeny jako částečná náhrada předchozích dodávek (cca 3%) a rozšíření stávajícího rozsahu dodávky (cca 97%). U každého typu zbraně, je původní kupní smlouvou ve smyslu § 64 písm. b) zákona smlouva, kterou bylo zahájeno vyzbrojování v systemizaci vymezeného okruhu uživatelů „dlouhými“ zbraněmi značky H&K. (...)«.

44. Předmětem smlouvy na veřejnou zakázku je dodávka následujících zbraní (včetně jejich zbraňového příslušenství) a optických zaměřovačů:

- a) 392 souprav samopalů: Heckler & Koch, MP5 A3,
- b) 20 souprav samopalů: Heckler & Koch, MP5 KA4,
- c) 10 souprav samopalů: Heckler & Koch, MP5 SD6,
- d) 150 souprav útočné pušky: Heckler & Koch, 416 - 11“,
- e) 10 souprav útočné pušky: Heckler & Koch, 416 – 14,5“,
- f) 20 souprav útočné pušky: Heckler & Koch, 417 A2 – 16,5“,

g) 2 souprav pušky pro přesnou střelbu: Heckler & Koch, G 28 EA2, a

h) 25 souprav optického zaměřovače: Zeiss, 4-16x56 FF.

45. V příloze č. 1 „Rodného listu veřejné zakázky“, jejímž předmětem je „Odůvodnění dokupu samopalů a pušek Heckler & Koch a zaměřovačů HENSOLDT Optronics GmbH jednacím řízením bez uveřejnění dle § 64 písm. b) ZZVZ“ se uvádí mj. následující: »Policie ČR je jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor čítající aktuálně cca 40 tisíc policistů. Provoz výzbrojní majetkové základny (...) vyžaduje zachovat maximální míru unifikace. Vzhledem k rozdílnému charakteru plněných úkolů je v Policii ČR v současné době aplikován model „skupinového vyzbrojení“, tzn., že pořizované technické prostředky jsou optimalizovány dle požadavků určitého okruhu konečných uživatelů a v rámci této „skupiny“ (speciální jednotky/exponované útvary/běžný výkon), je udržována jejich unifikace. (...) Z hlediska účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti je proto nanejvýš nutné zachovat dosavadní kontinuitu (unifikaci) ve vyzbrojování. (...) Zbraně jsou výrobky s dlouhým životním cyklem, kdy u speciálních jednotek se kalkuluje s exploatací pod dobu min. 10 let, u ostatních útvarů a jednotek se kalkuluje s exploatací v délce nad 20 let. (...) Délka životního cyklu předmětných zbraní a zaměřovačů se v běžném výkonu služby kalkuluje min. na 20 let (reálně 30 let i více), s velkou délkou životního cyklu se kalkuluje i u části příslušenství, což jsou zvláštní okolnosti dle zákona, na základě kterých doba trvání od původně uzavřených smluv v některých případech přesáhla dobu 3 let.«.
46. Přílohu č. 2 dokumentu „Informace pro Policejního prezidenta“ tvoří dokument Systemizace služebních zbraní, kde je uvedeno, že do výkonu služby v PČR jsou zavedeny mj. následující zbraně:

číselný kód	číselný kód	značka, typ (model)	ráže	rok zavedení	poznámka
8	samopal 9x19	Heckler & Koch MP 5 A5 Steyr AUG Carbine V-AR 9mm	9x19 9x19 9x19	2001 1993 2017	Policie ČR vybrané jednotky Policie ČR
9	samopal 9x19 s tlumičem	Heckler & Koch MP 5 SD6	9x19	2001	vybrané jednotky Policie ČR
10	samopal 9x19 krátký	Heckler & Koch MP 5 KA4	9x19	2001	vybrané jednotky Policie ČR
11	samopal (útočná puška) 5,65x45	Heckler & Koch G 36 C Heckler & Koch G 36 K V-AR 5,56 Steyr AUG – P Heckler & Koch 416	5,65x45 5,65x45 5,65x45 5,65x45 5,65x45	2004 2006 2016 1993 2014	Vybrané jednotky Policie ČR Speciální jednotky Policie ČR

12	<i>samopal PDW</i>	<i>FN P 90 Heckler & Koch MP 7 A1</i>	<i>5,7x28 4,6x30</i>	<i>2004 2012</i>	<i>ÚRN P ČR Vybrané jednotky Policie ČR</i>
----	--------------------	---	--------------------------	----------------------	---

k veřejné zakázce B

47. V čl. 1.4 zadávací dokumentace je uvedeno následující: *»Jedná se o dodatečné dodávky, které jsou určeny jako částečná náhrada předchozích dodávek (cca 3%) a rozšíření stávajícího rozsahu dodávky (cca 97%). U každého typu zbraně, je původní kupní smlouvou ve smyslu § 64 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) smlouva, kterou bylo zahájeno vyzbrojování v systemizaci vymezeného okruhu uživatelů „dlouhými“ zbraněmi značky H&K. (...)«.*
48. Předmětem smlouvy na veřejnou zakázku je dodávka následujících zbraní (včetně jejich zbraňového příslušenství) a optických zaměřovačů:
- 359 souprav samopalu Heckler & Koch, MP5 A3,
 - 80 souprav PDW zbraně Heckler & Koch, MP7 A1,
 - 1 souprava zbraně Heckler & Koch, MP7 A1 SF UTM,
 - 140 souprav útočné pušky Heckler & Koch, 416 - 11“,
 - 2 souprav útočné pušky Heckler & Koch, 416 - 14,5“,
 - 23 souprav útočné pušky Heckler & Koch, 417 - 16,5“,
 - 20 souprav optického zaměřovače Zeiss, 4-16x56 FF.
49. V „Rodném listu veřejné zakázky“ je k odůvodnění použití jednacímho řízení bez uveřejnění uvedeno mj. následující: *„Delší dobu trvání dodatečných dodávek od původních kupních smluv (...) odůvodňujeme zvláštními okolnostmi, zejména pak tím, že „dlouhé“ zbraně jsou výrobky s dlouhým životním cyklem, kdy u speciálních jednotek se kalkuluje s exploatací po dobu cca 15 let, u ostatních útvarů a jednotek se kalkuluje s exploatací v délce nad 25 let. Generační obměna výzbroje se zpravidla provádí po 20 až 30 letech. Tuto skutečnost potvrzují i samopaly a útočné pušky H&K pořízené počátkem minulého desetiletí, které jsou nadále v provozu a dodatečné dodávky od téhož dodavatele proto musí zachovat v systemizaci požadovanou unifikaci výzbroje.“*

k veřejné zakázce C

50. Ve Výzvě k podání nabídek ze dne 3. 5. 2017 je uvedeno, že „Zadávací řízení se řídí: § 64 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek - jednacím řízení bez uveřejnění.“
51. V čl. 1. zadávací dokumentace je uvedeno, že předmětem veřejné zakázky je dodávka 684 souprav samopalů a pušek značky Heckler & Koch a zaměřovačů značky Zeiss, včetně příslušenství.
52. Předmětem smlouvy na veřejnou zakázku je dodávka následujících zbraní (včetně jejich zbraňového příslušenství) a optických zaměřovačů:
- 150 souprav samopalu Heckler & Koch, MP5 A3,

- b) 200 souprav PDW zbraně Heckler & Koch, MP7 A1,
- c) 20 souprav zbraně Heckler & Koch, MP7 A1 SF UTM,
- d) 190 souprav útočné pušky Heckler & Koch, 416 - 11“,
- e) 10 souprav útočné pušky Heckler & Koch, 416 - 14,5“,
- f) 50 souprav útočné pušky Heckler & Koch, G36 C,
- g) 20 souprav útočné pušky Heckler & Koch, G36 K,
- h) 22 souprav útočné pušky Heckler & Koch, 417 - 16,5“,
- i) 2 soupravy pušky pro přesnou střelbu Heckler & Koch, G28 EA2,
- j) 20 souprav optického zaměřovače Zeiss, 4-16x56 FF.

53. V „Rodném listu veřejné zakázky“ je k odůvodnění použití jednacímho řízení bez uveřejnění uvedeno mj. následující: „Vzhledem ke skutečnosti, že délka životního cyklu zbraně v běžném výkonu služby je min. 20 let, je nutné doplnit výzbroj naprosto stejnými typy prostředků, aby byla zaručena slučitelnost. V příloze je uveden přehled pořizovaného majetku spolu s daty uzavření kupních smluv, ze který je patrné, že bude splněna podmínka pořízení majetku nejdéle 3 roky o uzavření původní kupní smlouvy.“ a dále „Provoz výbrojní majetkové základny (...) vyžaduje zachovat maximální míru unifikace. Vzhledem k rozdílnému charakteru plněných úkolů je v Policii ČR v současné době aplikován model „skupinového vyzbrojení“, tzn., že pořizované technické prostředky jsou optimalizovány dle požadavků určitého okruhu konečných uživatelů a v rámci této „skupiny“ (speciální jednotky/exponované útvary/běžný výkon), je udržována jejich unifikace. (...) Z hlediska účelnosti, efektivnosti a hospodárnosti je proto nanejvýš nutné zachovat dosavadní kontinuitu (unifikaci) ve vyzbrojování. (...). V příloze č. 1, jejímž předmětem je „Přehled pořizovaného výbrojního materiálu“ k puškám Heckler & Koch a zaměřovačům Zeiss uvedeno následující:

zboží	číslo kupní smlouvy	dodavatel	datum uzavření kupní smlouvy
pušky Heckler & Koch s příslušenstvím	PPR-1190-37/ČJ-2016-990640	C.I.D Praha a.s.	21.6.2016
	PPR-2043-42/ČJ-2016-990640		27.6.2016
	PPR-2208-19/ČJ-2014-990640		12.6.2015
Zaměřovače Zeiss	PPR-34145-24/ČJ-2014-990640		26.6.2015
	PPR-2391-18/ČJ-2014-990640		26.5.2014
	PPR-2043-42/ČJ-2016-990640		27.6.2016

Právní posouzení

54. Úřad nejprve obecně k jednacímho řízení bez uveřejnění uvádí, že se jedná o takové zadávací řízení, které svou povahou představuje výjimečný postup zadavatele, který je zadavatel

oprávněn užit pouze za předpokladu, že naplní zákonem taxativně vymezené podmínky. Důvodem je, že tento druh zadávacího řízení je jediným druhem zadávacího řízení, pro nějž neplatí zákonná povinnost uveřejnit informaci o jeho zahájení vůči neomezenému počtu potencionálních dodavatelů. Zadavatel v případě užití tohoto druhu zadávacího řízení oslovuje pouze předem určené subjekty a z povahy věci tak de facto dochází k omezení hospodářské soutěže. Jedná se však o takové omezení hospodářské soutěže, které je zákonem předvídané. Vzhledem k tomu, že důvody pro možnost užití jednacím řízení bez uveřejnění jsou v zákoně uvedeny taxativně, je nutno konstatovat, že výčet důvodů pro užití tohoto druhu zadávacího řízení je úplný a z jiných než zákonem stanovených důvodů nemůže zadavatel tento druh zadávacího řízení využít.

55. Jednací řízení bez uveřejnění by tedy mělo být pouze krajním řešením, a to v těch případech, kdy není jinak možné zajistit plnění požadované zadavatelem v některém z hospodářské soutěži otevřenějších zadávacích řízeních. Obdobně se vyjádřil v rozsudku sp. zn. 5 Afs 42/2012 ze dne 11. 1. 2013 i Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), když uvedl, že zadání veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění je *„[m]ožné použít v tom případě, kdy uspokojení potřeby zadavatele není nebo nebylo možné dosáhnout v „klasickém“ zadávacím řízení, tj. soutěži o zakázku. Zadavatel se může obrátit na jednoho nebo více vybraných zájemců, s nimiž bude vyjednávat smluvní podmínky, aniž by tento záměr musel předem uveřejnit, pouze za podmínek uvedených v ustanovení § 23 zákona.“*
56. V této souvislosti Úřad uvádí, že ustanovení, která povolují výjimky z pravidel pro zadávání veřejných zakázek (tzn. rovněž ustanovení upravující použití jednacím řízení bez uveřejnění), musejí být vykládána restriktivně a důkazní břemeno ohledně existence výjimečných podmínek odůvodňujících takovou výjimku nese ten, kdo se jich dovolává, tedy v případě jednacím řízení bez uveřejnění zadavatel. Uvedené závěry vyplývají z rozhodovací praxe Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“), viz např. rozhodnutí C – 385/02 ze dne 14. 9. 2004, a opakovaně je uvádí i rozhodovací praxe tuzemských soudů, viz např. rozsudek NSS sp. zn. 1 Afs 23/2012 ze dne 20. 11. 2012 či rozsudek NSS č. j. 5 Afs 43/2012 – 54 ze dne 11. 1. 2013. Obdobné závěry ohledně důkazního břemene vyslovil NSS rovněž v rozsudku č. j. 8 As 149/2014-68 ze dne 31. 8. 2015. K citovaným rozsudkům Úřad uvádí, že ačkoliv se uvedená judikatura vztahuje k postupu zadavatele dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tato skutečnost na posouzení šetřené věci v době účinnosti zákona ničeho nemění, neboť postavení jednacím řízení bez uveřejnění jakožto výjimečného a krajního řešení zadání veřejné zakázky použitelného pouze při splnění omezujících podmínek, které je nutno vykládat restriktivně, zůstalo i v nové právní úpravě zachováno.
57. Podmínky pro použití jednacím řízení bez uveřejnění jsou vymezeny v § 63 a násl. zákona, přičemž § 64 zákona upravuje podmínky pro jeho použití v případě veřejné zakázky na dodávky. V případě, kdy zadavatel použije pro zadání veřejné zakázky jednacím řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona (jak učinil obviněný v šetřeném případě) Úřad uvádí, že jak vyplývá ze zákona, je zadavatel oprávněn zadat veřejnou zakázku dle § 64 písm. b) zákona pouze za kumulativního splnění následujících předpokladů, jejichž splnění má být schopen kdykoli prokázat, neboť důkazní břemeno leží v tomto případě výhradně na straně zadavatele:

- (1) jedná se o veřejnou zakázku na dodatečné dodávky, které jsou určeny jako částečná náhrada předchozí dodávky nebo k rozšíření stávajícího rozsahu dodávky;
- (2) dodatečné dodávky budou pořízeny od téhož dodavatele, se kterým byla uzavřena smlouva na poskytnutí předchozích dodávek;
- (3) změna dodavatele by nutila zadavatele pořizovat dodávky s odlišnými technickými vlastnostmi, což by mělo za následek neslučitelnost s původním plněním nebo by znamenaly nepřiměřené technické obtíže při provozu a údržbě;
- (4) dodatečné dodávky jsou pořízeny nejdéle 3 roky od uzavření původní smlouvy, pokud není delší doba odůvodněna zvláštními okolnostmi.

58. V případě, že zadavatel využije jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu výše citovaného ustanovení zákona, musí být vždy schopen prokázat, že objektivně došlo ke kumulativnímu naplnění výše uvedených podmínek. K posouzení existence důvodů, jež vedou k možnosti plnění pouze jediným dodavatelem, musí zadavatel přistupovat zodpovědně, aby se použitím tohoto výjimečného způsobu zadání veřejné zakázky nedostal do rozporu se zákonem. V neposlední řadě je zadavatel rovněž povinen zajistit, aby objektivní existence důvodů, která vedla k aplikaci jednacím řízení bez uveřejnění, byla prokazatelná a přezkoumatelná.
59. Úřad taktéž upozorňuje, že v případě, kdy se zadavatel rozhodne veřejnou zakázku zadávat v jednacím řízení bez uveřejnění, je povinen prokázat a objektivně doložit, že důvody pro použití tohoto druhu zadávacím řízení se vztahovaly na celý předmět veřejné zakázky. Pokud by ve vztahu k pouze některé části předmětu plnění veřejné zakázky nebyly splněny podmínky pro použití ustanovení § 64 písm. b) zákona, nebylo by možno aprobovat postup zadavatele v zadávacím řízení ve vztahu k celému předmětu plnění veřejné zakázky.
60. Úřad v obecné rovině opakuje, že v případě postupu podle § 64 písm. b) zákona se jedná o výjimku ze zákonem stanovené povinnosti zadávat veřejné zakázky v otevřenějších druzích zadávacích řízení, a tuto výjimku je tedy třeba vždy vykládat restriktivně, neboť jednacím řízení bez uveřejnění je nejméně transparentním druhem zadávacím řízení, ve kterém je vyloučena soutěž a jeho nadužívání tedy musí být vyloučeno. Je-li tedy v předmětném ustanovení stanoveno, že v případě jeho využití musí být splněna podmínka mj. dodatečných dodávek od téhož dodavatele, které jsou určeny jako částečná náhrada předchozí dodávky nebo k rozšíření stávajícího rozsahu dodávky, nelze v případě restriktivního výkladu přijmout takovou interpretaci, že ve vztahu k původní smlouvě, či příp. ve vztahu k již realizované dodatečné dodávce, může zadavatel v podstatě bez omezení pořizovat nekonečně mnoho dodatečných dodávek. Takové nákupy musí mít určité mantinely, které jsou ustanovením § 64 písm. b) zákona pevně určeny (mj. časovým omezením spočívajícím v základním pravidle lhůty 3 let od uzavření původní smlouvy – blíže viz dále v odůvodnění tohoto rozhodnutí), přičemž vzhledem k povinnosti aplikovat na předmětné ustanovení restriktivní výklad nelze tyto mantinely rozšiřovat. Úřad je přesvědčen, že ani úmyslem zákonodárce nebylo umožnit zadavateli v režimu jednacím řízení bez uveřejnění pořizovat neomezené množství následných dodatečných dodávek, neboť v takovém případě by zadavatel mohl v tom nejméně transparentním druhu zadávacím řízení a v podstatě s vyloučením hospodářské soutěže neustále pořizovat další a další plnění od jediného dodavatele. Takový postup nemůže dle Úřadu obstát především s ohledem na základní zásady zadávání veřejných zakázek (především s ohledem na zásady transparentnosti a přiměřenosti) a rovněž ani

s ohledem na smysl a účel ustanovení § 64 písm. b) zákona či na povinnost restriktivního výkladu předmětné výjimky. Účelem ustanovení § 64 písm. b) zákona je totiž umožnit výjimečně a pouze za splnění předem striktně stanovených podmínek zákona nákup nezbytného zboží v jednacím řízení bez uveřejnění a nikoli umožnit zadavateli systematické doplňování dodávek zboží v jednom z nejméně transparentních druhů zadávacích řízení.

61. Úřad se v první řadě zaměřil na naplnění časové podmínky, jako jedné z nezbytných podmínek pro použití ust. § 64 písm. b) zákona (viz výše). Úřad připomíná nezbytnou kumulaci naplnění všech podmínek použití jednacího řízení uvedených ve jmenovaném ustanovení zákona, a proto pokud by ve vztahu k veřejným zakázkám A, B a C nebyla splněna již tato podmínka, nebylo by možno aprobovat oprávněnost použití jednacího řízení bez uveřejnění dle ust. § 64 písm. b) zákona. V takové situaci by bylo rovněž nadbytečné zkoumat naplnění dalších podmínek užití tohoto druhu zadávacího řízení dle cit. ust. zákona. K podmínce pořízení dodatečných dodávek ve lhůtě do 3 let od uzavření původní smlouvy s tímž dodavatelem, není-li delší doba odůvodněna zvláštními okolnostmi, tedy uvádí Úřad ve vztahu k jednotlivým zbraním pořízeným na základě smlouvy na veřejné zakázky A, B a C následující.

K veřejné zakázce A

62. Obviněný označil původní smlouvy ve smyslu § 64 písm. b) zákona ve vztahu k dodatečným dodávkám plnění, které tvoří předmět smlouvy na veřejnou zakázku A, ve sděleních ze dne 12. 6. 2020 a ze dne 22. 6. 2020 doručených obviněným Úřadu v souvislosti se správním řízením vedeným u Úřadu pod sp. zn. S0195/2020/VZ a rovněž ve sdělení ze dne 20. 4. 2021 doručeném v souvislosti s šetřením podnětu vedeného u Úřadu pod sp. zn. P0155/2021/VZ, přičemž se jedná o následující smlouvy:

- Heckler & Koch, MP5 A3 – smlouva č. j. PPR-17-17/OCN-2001 ze dne 29. 5. 2001,
- Heckler & Koch, MP5 SD6 – smlouva č. j. PPR-17-17/OCN-2001 ze dne 29. 5. 2001,
- Heckler & Koch, MP5 KA4 – smlouva č. j. PPR-17-17/OCN-2001 ze dne 29. 5. 2001,
- Heckler & Koch, 416 – 11“ – smlouva č. j. PPR-34234-23/ČJ-2014-990640 ze dne 26. 6. 2015,
- Heckler & Koch, 416 - 14,5“ – smlouva č. j. PPR-34234-23/ČJ-2014-990640 ze dne 26. 6. 2015,
- Heckler & Koch, 417 - 16,5“ – smlouva č. j. PPR-9822-10/ČJ-2008-99EC ze dne 20. 5. 2008,
- Heckler & Koch, G28 EA2 – smlouva č. j. PPR-9822-10/ČJ-2008-99EC ze dne 20. 5. 2008
- Optický zaměřovač Zeiss, 4-16x56 FF – smlouva č. j. PPR-2391-19/ČJ-2014-990640 ze dne 26. 5. 2014.

63. Na základě výše uvedených údajů Úřad zpracoval přehled údajů o smlouvě uzavřené na veřejnou zakázku A ve spojení se zadavatelem provedenou identifikací uzavřených původních smluv.

Tab. č. 1 – Identifikace původních smluv zadavatelem ve vztahu k plnění smlouvy na veřejnou zakázku A

datum uzavření smlouvy	předmět plnění smlouvy na veřejnou zakázku A	identifikace původní smlouvy zadavatelem	
		č. j.	datum uzavření původní smlouvy
8. 4. 2020	Heckler & Koch, MP5 A3	PPR-17-17/OCN-2001	29. 5. 2001
	Heckler & Koch, MP5 SD6		
	Heckler & Koch, MP5 KA4		
	Heckler & Koch, 416 – 11“	PPR-34234-23/ČJ-2014-990640	26. 6. 2015
	Heckler & Koch, 416 - 14,5“		
	Heckler & Koch, 417 - 16,5“	PPR-9822-10/ČJ-2008-99EC	20. 5. 2008
	Heckler & Koch, G28 EA2		
Optický zaměřovač Zeiss, 4-16x56 FF	PPR-2391-19/ČJ-2014-990640	26. 5. 2014	

64. Z tab. č. 1 je tak zřejmé, že zákonná tříletá lhůta vyjádřená v ust. § 64 písm. b) zákona od uzavření původní smlouvy v komparaci s datem uzavření smlouvy na veřejnou zakázku A (8. 4. 2020) uplynula ve vztahu ke všem dílčím částem předmětu plnění smlouvy na veřejnou zakázku A.

K veřejné zakázce B

65. Ve vztahu ke smlouvě na veřejnou zakázku B obviněný ve svém sdělení ze dne 20. 4. 2021 označil jako původní smlouvy ve smyslu § 64 písm. b) zákona ve vztahu k dodatečným dodávkám zbraní, které tvoří část předmětu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, následující smlouvy:

- Heckler & Koch, MP7 A1 SF UTM – smlouva č. j. PPR-3549-44/ČJ-2012-0099EC ze dne 10. 7. 2012,

K ostatním druhům zbraní a k optickému zaměřovači, které tvoří zbývající část předmětu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, Úřad uvádí, že obviněný označil původní smlouvy ve smyslu § 64 písm. b) zákona ve vztahu k dodatečným dodávkám tohoto plnění již v minulosti (konkrétně ve sdělení ze dne 12. 6. 2020 a ze dne 22. 6. 2020 doručených obviněným Úřadu v souvislosti se správním řízením vedeným u Úřadu pod sp. zn. S0195/2020/VZ), přičemž se jedná o následující smlouvy:

- Heckler & Koch, MP5 A3 – smlouva č. j. PPR-17-17/OCN-2001 ze dne 29. 5. 2001,
- Heckler & Koch, MP7 A1 – smlouva č. j. PPR-3549-44/ČJ-2012-0099EC ze dne 10. 7. 2012,
- Heckler & Koch, 416 – 11“ – smlouva č. j. PPR-34234-23/ČJ-2014-990640 ze dne 26. 6. 2015,

- Heckler & Koch, 416 - 14,5" – smlouva č. j. PPR-34234-23/ČJ-2014-990640 ze dne 26. 6. 2015,
- Heckler & Koch, 417 - 16,5" – smlouva č. j. PPR-9822-10/ČJ-2008-99EC ze dne 20. 5. 2008,
- Optický zaměřovač Zeiss, 4-16x56 FF – smlouva č. j. PPR-2391-19/ČJ-2014-990640 ze dne 26. 5. 2014.

66. Na základě výše uvedených údajů Úřad zpracoval přehled údajů o smlouvě uzavřené na veřejnou zakázku B ve spojení se zadavatelem provedenou identifikací uzavřených původních smluv.

Tab. č. 2 – Identifikace původních smluv zadavatelem ve vztahu k plnění smlouvy na veřejnou zakázku B

datum uzavření smlouvy	předmět plnění smlouvy na veřejnou zakázku A	identifikace původní smlouvy zadavatelem	
		č. j.	datum uzavření původní smlouvy
3. 7. 2018	Heckler & Koch, MP5 A3	PPR-17-17/OCN-2001	29. 5. 2001
	Heckler & Koch, MP7 A1 SF UTM	PPR-3549-44/ČJ-2012-0099EC	10. 7. 2012
	Heckler & Koch, MP7 A1		
	Heckler & Koch, 416 – 11"	PPR-34234-23/ČJ-2014-990640	26. 6. 2015
	Heckler & Koch, 416 - 14,5"		
	Heckler & Koch, 417 - 16,5"	PPR-9822-10/ČJ-2008-99EC	20. 5. 2008
	Optický zaměřovač Zeiss, 4-16x56 FF	PPR-2391-19/ČJ-2014-990640	26. 5. 2014

67. Z tab. č. 2 je tak zřejmé, že zákonná tříletá lhůta vyjádřená v ust. § 64 písm. b) zákona od uzavření původní smlouvy v komparaci s datem uzavření smlouvy na veřejnou zakázku B (3. 7. 2018) uplynula ve vztahu ke všem dílčím částem předmětu plnění smlouvy na veřejnou zakázku B.

K veřejné zakázce C

68. Ve vztahu ke smlouvě na veřejnou zakázku C obviněný ve svém sdělení ze dne 20. 4. 2021 označil jako původní smlouvy ve smyslu § 64 písm. b) zákona ve vztahu k dodatečným dodávkám zbraní, které tvoří část předmětu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, následující smlouvy:

- Heckler & Koch, MP7 A1 SF UTM – smlouva č. j. PPR-3549-44/ČJ-2012-0099EC ze dne 10. 7. 2012,
- Heckler & Koch, G36 C a G36 K – smlouva č. j. PPR-2208-19/ČJ-2014-990640 ze dne 26. 5. 2014,
- Heckler & Koch, G28 EA2 – smlouva č. j. PPR-9822-10/ČJ-2008-99EC ze dne 20. 5. 2008.

K ostatním druhům zbraní a k optickému zaměřovači, které tvoří zbývající část předmětu plnění smlouvy na veřejnou zakázku, Úřad uvádí, že obviněný označil původní smlouvy ve smyslu § 64 písm. b) zákona ve vztahu k dodatečným dodávkám tohoto plnění již v minulosti (konkrétně ve sdělení ze dne 12. 6. 2020 a ze dne 22. 6. 2020 doručených obviněným Úřadu v souvislosti se správním řízením vedeným u Úřadu pod sp. zn. S0195/2020/VZ), přičemž se jedná o následující smlouvy:

- Heckler & Koch, MP5 A3 – smlouva č. j. PPR-17-17/OCN-2001 ze dne 29. 5. 2001,
- Heckler & Koch, MP7 A1 – smlouva č. j. PPR-3549-44/ČJ-2012-0099EC ze dne 10. 7. 2012,
- Heckler & Koch, 416 – 11“ – smlouva č. j. PPR-34234-23/ČJ-2014-990640 ze dne 26. 6. 2015,
- Heckler & Koch, 416 - 14,5“ – smlouva č. j. PPR-34234-23/ČJ-2014-990640 ze dne 26. 6. 2015,
- Heckler & Koch, 417 - 16,5“ – smlouva č. j. PPR-9822-10/ČJ-2008-99EC ze dne 20. 5. 2008,
- Optický zaměřovač Zeiss, 4-16x56 FF – smlouva č. j. PPR-2391-19/ČJ-2014-990640 ze dne 26. 5. 2014.

69. Na základě výše uvedených údajů Úřad zpracoval přehled údajů o smlouvě uzavřené na veřejnou zakázku C ve spojení se zadavatelem provedenou identifikací uzavřených původních smluv.

Tab. č. 3 – Identifikace původních smluv zadavatelem ve vztahu k plnění smlouvy na veřejnou zakázku C

datum uzavření smlouvy	předmět plnění smlouvy na veřejnou zakázku A	identifikace původní smlouvy zadavatelem	
		č. j.	datum uzavření původní smlouvy
5. 6. 2017	Heckler & Koch, MP5 A3	PPR-17-17/OCN-2001	29. 5. 2001
	Heckler & Koch MP7 A1 SF UTM	PPR-3549-44/ČJ-2012-0099EC	10. 7. 2012
	Heckler & Koch, MP7 A1		
	Heckler & Koch, 416 – 11“	PPR-34234-23/ČJ-2014-990640	26. 6. 2015
	Heckler & Koch, 416 - 14,5“		

	Heckler & Koch, 417 - 16,5“	PPR-9822-10/ČJ-2008-99EC	20. 5. 2008
	Heckler & Koch, G28 EA2		
	Heckler & Koch, G36 C a G36 K	PPR-2208-19/ČJ-2014-990640	26. 5. 2014
	Optický zaměřovač Zeiss, 4-16x56 FF	PPR-2391-19/ČJ-2014-990640	26. 5. 2014

70. Z tab. č. 3 je tak zřejmé, že zákonná tříletá lhůta vyjádřená v ust. § 64 písm. b) zákona od uzavření původní smlouvy v komparaci s datem uzavření smlouvy na veřejnou zakázku C (5. 6. 2017) uplynula ve vztahu ke všem dílčím částem předmětu plnění smlouvy na veřejnou zakázku C, s výjimkou předmětu plnění představující dodávky zbraní Heckler & Koch, 416 – 11“ a Heckler & Koch, 416 - 14,5“ (tato část předmětu veřejné zakázky C byla pořízena po dvou letech od uzavření původní smlouvy).

Shrnutí a dílčí závěry

71. Z údajů o datu uzavření smluv na plnění veřejných zakázek A, B a C v porovnání s daty uzavření zadavatelem identifikovaných původních smluv jednoznačně vyplývá, že v případě všech tří smluv (tj. smluv na veřejné zakázky A, B a C) obviněný minimálně ve vztahu k části plnění smlouvy překročil zákonem danou tříletou lhůtu od uzavření původní smlouvy s tímž dodavatelem. V případě smluv na veřejné zakázky A a B byla dokonce lhůta tří let překročena ve vztahu ke kompletnímu předmětu plnění smlouvy.
72. Předmětem každé ze smluv na veřejné zakázky A, B a C je mj. zbraň Heckler & Koch, MP5 A3, k níž se dle sdělení obviněného vztahuje původní smlouva č. j. PPR-17-17/OCN-2001 uzavřená již dne 29. 5. 2001. Ve vztahu k předmětnému typu zbraně Úřad akcentuje, že obviněný k původní dodávce zbraní pořízené na základě smlouvy uzavřené před cca 16 (ve vztahu k datu uzavření smlouvy na veřejnou zakázku C), 17 (ve vztahu k datu uzavření smlouvy na veřejnou zakázku B), resp. 19 lety (ve vztahu k datu uzavření smlouvy na veřejnou zakázku A) pořídil dodatečné dodávky na základě smluv na veřejné zakázky (uzavřené v letech 2017, 2018 a 2020). Dle přesvědčení Úřadu ovšem pořizování dodatečných dodávek na základě předmětné výjimky [ve smyslu § 64 písm. b) zákona] až ke konci životnosti původní dodávky jde proti smyslu daného ustanovení zákona. Úřad přitom vychází z toho, že původní dodávka těchto zbraní byla učiněna na základě smlouvy uzavřené před 16, 17, resp. 19 lety; z hlediska životnosti těchto zbraní Úřad vychází z obviněným uváděného minima jejich životnosti, která dle obviněného činí cca 20 – 50 let. Nejpatrnější je toto přitom v případě smlouvy na veřejnou zakázku A uzavřenou v roce 2020, nicméně i ve vztahu ke smlouvám na veřejné zakázky B a C je překročení zákonné tříleté lhůty natolik výrazné (o 13 a 14 let), že lze zhodnotit, že i tato se blíží konci životnosti (i když v menší míře), když do minimální obviněným deklarované životnosti zbývá v případě veřejné zakázky B 35 % celkové minimální životnosti a v případě veřejné zakázky C 30 % celkové minimální životnosti.

73. Úřad na tomto místě obecně připomíná, že pokud by ve vztahu k pouze některé části předmětu plnění veřejné zakázky nebyly splněny podmínky pro použití ustanovení § 64 písm. b) zákona, nebylo by možno aprobovat postup zadavatele v zadávacím řízení ve vztahu k celému předmětu plnění veřejné zakázky. Z tohoto pohledu je nutno zdůraznit, že předmětem všech uzavřených smluv na veřejné zakázky A, B a C jsou mj. zbraně Heckler & Koch, MP5 A3, které obviněný pořídil na základě obviněným identifikované původní smlouvy č. j. PPR-17-17/OCN-2001 uzavřené již dne 29. 5. 2001. Pokud tedy Úřad dospěje k závěru, že ani ve vztahu k této části plnění smluv na veřejné zakázky A, B a C nedodržel některou z podmínek pro použití ustanovení § 64 písm. b) zákona, nelze dospět k jinému závěru, než že obviněný neoprávněně použil jednací řízení bez uveřejnění dle cit. ustanovení zákona ve vztahu k smlouvám na veřejné zakázky A, B a C jako celku, jelikož nebyly naplněny všechny podmínky pro jeho použití. Pro úplnost Úřad doplňuje, že uvedený předmět plnění – tj. zbraně Heckler & Koch, MP5 A3 – nepředstavovaly v žádné z šetřených uzavřených smluv marginální část plnění (v případě smlouvy na veřejnou zakázku A šlo o 392 kusů, v případě smlouvy na veřejnou zakázku B o 359 kusů a v případě smlouvy na veřejnou zakázku C o 150 kusů zbraně). K otázce rozsahu dodávky tohoto druhu zbraní Úřad odkazuje na obsah odstavce 86 odůvodnění tohoto rozhodnutí.
74. Co se týče možnosti časového horizontu pro realizaci dodatečných dodávek od jednoho dodavatele ve smyslu § 64 písm. b) zákona, z dikce předmětného ustanovení zákona je zjevné, že vyloučení hospodářské soutěže u dané komodity (což z povahy věci tento typ jednacího řízení bez uveřejnění způsobuje) je pouze dočasné a musí být časově omezeno, přičemž předmětné ustanovení zákona pracuje s obecným pravidlem časového horizontu 3 let. Nicméně s ohledem na možná specifika některých druhů plnění zákon umožňuje i překročení lhůty 3 let. Úřad nevylučuje, že by v případě dodávek zbraní mohla být umožněna výjimka z obecného pravidla dodání dodatečných dodávek do 3 let od uzavření původní smlouvy (tzn. je možno v případě splnění dalších zákonem stanovených podmínek postupovat dle citovaného ustanovení zákona i po uplynutí 3 let od uzavření původní smlouvy), avšak aplikace výjimky z tohoto pravidla nemůže být bezbřehá. V žádném případě nemůže docházet k tomu, aby možnost pořízení dodatečných dodávek prostřednictvím jednacího řízení bez uveřejnění vedla k tomu, že by zadavatel mohl tímto způsobem pořizovat plnění, pokud se blíží konec životnosti původně pořízeného zboží. Stejně tak je třeba dle Úřadu nahlížet rovněž na situaci, kdy by doba životnosti plnění byla „uměle“ prodlužována prostřednictvím pořizování dodatečných dodávek, kdy by relevantním bylo časové hledisko (stáří daného předmětu plnění) vždy dle aktuálně posledních dodávek, které by však již samy byly dodatečnými dodávkami ve vztahu k původnímu plnění. Za takového stavu věci, jak již bylo uvedeno výše, by docházelo k neustálému řetězení nezbytných dodatečných dodávek a byla by i do budoucna zcela vyloučena hospodářská soutěž o danou komoditu. Ve shodě s druhostupňovým rozhodnutím je třeba dodat, že *„smyslem tohoto rozhodnutí (...) není stanovit pro daný případ přesnou dobu, po kterou by ještě bylo možné dodatečné dodávky odebírat. Za situace, kdy je zákonem stanovená doba překročena tak výrazným způsobem (v případě části plnění až o 16 let) by takové úvahy totiž byly vedeny ryze v akademické rovině a lze je tedy považovat za nadbytečné. I zvláštní okolnosti je třeba chápat v souladu s obecně přijímaným restriktivním výkladem. Čím více je zákonem daná 3letá doba překročena, tím intenzivnější musí zvláštní okolností být, aby takové překročení legitimizovaly.“*

75. Vzhledem ke skutečnosti, že tedy v případě smluv na veřejné zakázky A, B a C došlo ve vztahu k pořizovaným zbraním Heckler & Koch, MP5 A3 k překročení zákonem stanovené lhůty 3 let od uzavření původní smlouvy, přistoupil Úřad k posouzení, zda je v šetřeném případě toto překročení základní lhůty odůvodněno zvláštními okolnostmi, neboť jen v takovém případě by bylo použití této výjimky ze základního pravidla 3 let přípustné. Úřad přitom opětovně zdůrazňuje, že důkazní břemeno leží v případě prokazování splnění podmínek pro aplikaci výjimky umožňující postup zadavatele v jednacím řízení bez uveřejnění vždy pouze na straně zadavatele, a je to tedy zadavatel, kdo musí prokázat, že byly beze zbytku naplněny všechny podmínky pro použití předmětné výjimky [v tomto případě dle § 64 písm. b) zákona]. V šetřeném případě obviněný překročení lhůty 3 let od uzavření původní smlouvy odůvodňuje v písemném vyjádření ze dne 31. 5. 2021 délkou životního cyklu ručních palných zbraní cca 20 – 50 let v kombinaci s potřebou unifikace výzbrojní majetkové základny a potřebou dodatečného doplnění výzbroje v návaznosti na teroristické hrozby od roku 2015.
76. Ve vztahu k naplnění zvláštních okolností, které by zadavateli umožňovaly překročení hranice 3 let pro dodatečné dodávky, Úřad uvádí následující.
77. Úřad je toho názoru, že nelze obecně identifikovat skutečnosti, které lze považovat za zvláštní okolnosti ve smyslu § 64 písm. b) zákona, neexistuje žádný takový výčet zvláštních okolností, při jejichž použití by měl zadavatel garantováno, že naplnil jednu z podmínek citovaného ustanovení zákona. Skutečnost, zda se v tom kterém případě jedná o zvláštní okolnost ve smyslu § 64 písm. b) zákona, je třeba vždy rovněž vnímat v kontextu celé situace s ohledem na skutkové okolnosti.
78. Ve shodě s druhostupňovým rozhodnutím Úřad k otázce životnosti uvádí, že *„není ničím neobvyklým, je-li životnost výrobku delší, než § 64 písm. b) zákona předvídané 3 roky. Spíše naopak se jedná o jev zcela běžný a výrobky s dlouhou životností nejsou nijak neobvyklé, příkladmo lze uvést automobily, spotřební elektroniku či nábytek. V takovém případě by časový limit 3 let v § 64 písm. b) byl spíše nadbytečný, neboť by existovalo mnoho případů (kdykoliv má dotčený výrobek delší životnost než 3 roky), kdy by se neuplatnil. Zákon pak akcentuje uskutečnění hospodářské soutěže ve veřejném zadávání a nelze připustit výklad nastíněný zadavatelem (...), kdy po desítkách let funkčnosti a používání určitého výrobku je používán inventář zásadně rozšířen zcela bez soutěže s odkazem na dlouhou životnost výrobku, což vede k výsledku, že u daného výrobku a na trhu s ním (a jeho možnými substituty) je ve veřejném zadávání zcela vyloučena hospodářská soutěž. Takový výklad není přípustný, protože výrazně popírá literu zákona a potlačuje zákonem zajišťovaný zájem – dostatečnou veřejnou soutěž.“* Pokud by tak Úřad přistoupil na výklad obviněného, podle něhož by de facto mohl volně pořizovat dodatečné dodávky po dobu až 50 let, popřel by tak hospodářskou soutěž o daný typ zboží. Jako zásadní přitom Úřad shledává důvody, pro které obviněný dodatečné plnění pořizuje – zda se jedná například o potřebu vzniklou v důsledku navyšování počtu zaměstnanců (které je potřeba dovybavit zbraněmi), či v důsledku neopravitelné poruchy zbraně, apod. Současně je třeba upozornit, že argumentace obviněného směřuje k tomu, že by byl oprávněn v podstatě zcela svévolně pořizovat dodatečné dodávky zbraní po dobu minimálně dvaceti let (které sám uvádí jako minimální životnost). Nicméně je nutno upozornit, že obviněným tvrzená délka životního cyklu 20 – 50 let je pouze tvrzením obviněného, které nemá oporu v žádných relevantních dokladech

vztahujících se k dodávkám zbraní. Naopak, podle čl. 8 smluv uzavřených na veřejné zakázky A, B a C byla shodně mezi obviněným a vybraným dodavatelem sjednána záruční doba v délce 24 měsíců s garancí servisu a dodávek náhradních dílů od řádného dodání zboží po dobu 10 let (zde Úřad podotýká, že ve vztahu k záruční době výrobků se jednalo o minimální požadavek zadavatele s tím, že dodavatel byl oprávněn nabídnout zadavateli výhodnější záruční podmínky). Z této skutečnosti je tedy zřejmé, že ani sám dodavatel negarantuje zadavateli záruku na zboží delší než 2 roky. Úřad nepochybně, že zbraně skutečně mohou mít v konečném výsledku životnost mnohem delší nežli je dodavatelem deklarovaná záruční doba, avšak takové pravidlo platí v podstatě pro každé zboží. V daném případě je podstatné, že sám dodavatel, který by nejlépe měl znát užité vlastnosti dodávaných zbraní, zadavateli jakožto odběrateli zbraní životnost ani blížíci délce 20 – 50 let negarantuje a projevil vůli k poskytnutí záruky pouze ve „standardní“ délce dvou let. Úřad si je vědom odlišností pojmů záruční doba a životnost výrobku, nicméně lze vycházet z obecné premisy, že délka životnosti výrobku závisí na značném počtu proměnných a je do značné míry náhodná (tj. výrobek, který má dvouletou záruku může sloužit bezchybně po dobu např. 70 let a jiný shodný výrobek může vykazat těsně po uplynutí záruční doby neopravitelnou vadu), kdežto záruční doba výrobku vypovídá o přesvědčení dodavatele výrobku o bezvadném fungování (zde lze vycházet z obecně platného předpokladu, že dodavatelé nemají zájem na tom, aby byli nuceni nést náklady za náhradu zboží po uplynutí doby, kterou odhadují z hlediska bezvadnosti výrobku za „bezproblémovou“).

79. Ohledně obviněným tvrzené potřeby unifikace (jakožto jím deklarovanou zvláštní okolností odůvodňující překročení lhůty tří let) Úřad konstatuje, že z vyjádření obviněného (i z rodných listů k veřejným zakázkám A, B a C – viz odstavce 45, 49 a 53 odůvodnění tohoto rozhodnutí) ve správním řízení je evidentní, že jeho úmyslem a politikou bylo a je provést přezbrojení stávajících a vyzbrojení nových útvarů PČR zbraněmi určitého výrobce, k čemuž dochází řadou dílčích smluv uzavíraných s vyloučením hospodářské soutěže, jako je tomu i v tomto případě. V šetřeném případně Úřad s ohledem na zjištěný skutkový stav považuje za nezbytné přihlídnout zejména k okolnostem záměru obviněného unifikovat zbrojní vybavení PČR zbraněmi výrobce Heckler & Koch. Současně Úřad musí přistoupit k posouzení naplnění podmínek pro použití jednacímho řízení bez uveřejnění za pomoci restriktivního výkladu. Především pak Úřad akcentuje, že restriktivní výklad pro postup ve výjimečném druhu zadávacímho řízení dle § 64 písm. b) zákona je nutno aplikovat v tom smyslu, že nelze připustit, aby zadavatel de facto systematicky připravoval podmínky pro použití jednacímho řízení bez uveřejnění a již od počátku (tedy již od okamžiku uzavření původní smlouvy) kalkuloval se systematickým využíváním uvedeného druhu zadávacímho řízení namísto toho, aby takový záměr promítl do textu původní smlouvy, či do původního zadávacímho řízení, aby tak své potřeby do budoucna transparentním způsobem zajistil.
80. Obviněný ovšem Úřadu již v rámci svého vyjádření ze dne 24. 5. 2020 ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0195/2021/VZ k podanému návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele sdělil, že postupně podle aktuálních finančních možností a s ohledem na končící životnost používaných zbraní realizuje již od první poloviny 90. let minulého století přezbrojení celé PČR dlouhými ručními palnými zbraněmi od výrobce Heckler & Koch, přičemž kupní smlouvy doložené Úřadu v průběhu správnímho řízení (včetně smlouvy na veřejnou zakázku) jsou vždy pouze dílčím prostředkem k naplnění další fáze unifikace výzbrojní majetkové základny PČR dlouhými ručními palnými zbraněmi uvedeného výrobce. Jedná se tedy v podstatě

o systematický a kontinuální postup přezbrojení zhruba 40 000 policistů zbraněmi pořízenými mimo otevřené druhy zadávacích řízení, kdy obviněný na základě těchto jednotlivých smluv navyšoval celoplošně počty zbraní. Je tedy zřejmé, že obviněný měl minimálně od první poloviny 90. let minulého století, kdy byly do výzbroje PČR zavedeny první samopaly výrobce Heckler & Koch, v úmyslu unifikovat výzbroj PČR co do dlouhých ručních palných zbraní zbraněmi tohoto výrobce, neboť tyto se dle obviněného při výkonu služby PČR osvědčily (což sám obviněný uvádí např. ve výše uvedeném vyjádření ze dne 24. 5. 2020). Už v této době tedy obviněný musel vědět, že bude potřebovat nakoupit od výrobce Heckler & Koch tolik dlouhých ručních palných zbraní, aby mohl celou PČR těmito zbraněmi v souladu s tvrzenou snahou o unifikaci vyzbrojit a výzbrojní základnu tak unifikovat. Jestliže tedy obviněný měl tuto potřebu již v tomto období, měl tomu přizpůsobit své jednání a postup při zajišťování předmětných zbraní. Nicméně obviněný dne 29. 5. 2001 uzavřel na základě § 50 odst. 1 písm. b) zákona č. 199/1994 Sb. (jako výzvu jedinému dodavateli, tzn. bez jakékoli otevřené soutěže), první smlouvu s vybraným dodavatelem, kterou pořídil i samopaly Heckler & Koch MP5 a následně například v letech 2017 (veřejná zakázka C), 2018 (veřejná zakázka B) a 2020 (veřejná zakázka A) pořizoval do výzbroje PČR smlouvami s vybraným dodavatelem další množství dlouhých ručních palných zbraní od téhož výrobce. Žádná z těchto kupních smluv ovšem nebyla zadávána v některém z otevřených druhů zadávacích řízení – smlouvy na veřejné zakázky A, B a C byly uzavřeny postupem dle § 64 písm. b) zákona jako dodatečné dodávky v jednacím řízení bez uveřejnění. Z uvedeného je tedy evidentní, že obviněný systematicky na základě výjimečných postupů, tzn. v podstatě bez jakékoli hospodářské soutěže, pořizoval od vybraného dodavatele v průběhu bezmála 19 let zbraně, o nichž již v první polovině 90. let minulého století dle svých vyjádření věděl, že bude v budoucnu potřebovat. Pro předejití jakýmkoliv pochybnostem Úřad zdůrazňuje, že skutečnost, že zadavatel část původního plnění pořídil na základě výjimky ze zákona (tzn. bez zadávacího řízení), není považována za důvod, proč by nebylo možno akceptovat prodloužení zákonem stanovené lhůty pro poskytnutí dodatečných dodávek. Úřad v rámci tohoto správního řízení neposuzuje zákonnost postupu obviněného ve výjimce ze zákona při nákupu části původního plnění. Pakliže je zadavateli zákonem dána možnost určitou výjimku ze zákona využít, nelze na takový postup zadavatele a priori negativně nahlížet a dovozovat nezákonnost takového postupu, což Úřad ani nečiní. Nicméně je bezesporné, že i tento předchozí postup mimo režim zákona, který obviněný při pořízení části původního plnění aplikoval, znamená absenci jakékoliv hospodářské soutěže, přičemž obviněným uplatněný navazující postup rovněž znamená absenci hospodářské soutěže; stěžejní však v daném případě je zodpovězení otázky, zda obviněným provedená jednacím řízení bez uveřejnění, jejichž výsledkem bylo uzavření smluv na veřejné zakázky A, B a C, naplnila všechny zákonem stanovené podmínky.

81. Úřad uvádí, že ze zde přezkoumávaného postupu je tedy zjevné, že obviněný prostřednictvím jednacím řízení bez uveřejnění hodlá pokračovat v již započatých krocích souvisejících s unifikací výzbroje PČR. Takovýto postup ovšem dle Úřadu není akceptovatelný, neboť výjimku dle § 64 písm. b) zákona je třeba vykládat restriktivně a nelze na jejím základě přezbrojit celou PČR způsobem, kterým to činí obviněný. K postupu, který zaujal obviněný, dle názoru Úřadu smysl a účel předmětné výjimky nesměřuje. Ustanovení § 64 písm. b) zákona nelze vykládat ani v tom smyslu, že si zadavatel, vědom záměru budoucí unifikace výzbroje PČR, pořídí v minulosti „na zkoušku“ zbraně určité značky a jakmile zjistí,

že tyto zbraně mu vyhovují, přistoupí k masivnímu pořizování následných dodávek naplňujících jeho původní záměr sjednotit výzbroj PČR. Pokud je cílem obviněného zajištění unifikace výzbroje celé PČR, nelze však institut jednacího řízení k tomuto záměru využít neomezeně a prosazovat jej tímto způsobem, kdy jednací řízení bez uveřejnění zjevně neslouží k udržení unifikace výzbroje PČR, nýbrž je nástrojem k jejímu dosažení. Obdobně se vyjádřil v druhostupňovém rozhodnutí i předseda Úřadu, když uvedl, že „*Plnění, jehož potřebu následného pořízení měl nebo mohl zadavatel předvídat, nelze označit za dodatečné. Opačný výklad by vedl k tomu, že zadavatel legitimně pořídí v zadávacím řízení minimální rozsah plnění veřejné zakázky a poté plnění kupříkladu několikanásobně rozšíří s odkazem na dodatečnost k původní dodávce. Takový přístup se pak přičí smyslu a účelu zákona a zásadám zadávacího řízení dle § 6 zákona. K tomu se odkazují na splnění materiálních podmínek k využití jednacího řízení bez uveřejnění uvedené v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2019 ve věci sp. zn. 62 Af 30/2018 v jeho odstavcích 46 až 51 a splnění podmínek dodatečnosti a předvídatelnosti potřeb zadavatele uvedené v rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 19. 10. 2020 ve věci sp. zn. ÚOHS-R0149/2020/VZ v odstavci 36 a souvisejících. Byť se závěry uvedené rozhodovací praxe týkají naplnění jiných zákonných ustanovení, než je § 64 písm. b) zákona, týkají se podmínek dodatečnosti plnění ve velmi podobném smyslu (umožnění „mírnějšího“ zadávacího postupu). Pakliže tedy rozhodovací praxe ve výše uvedených případech neumožnila využití jednacího řízení bez uveřejnění či změn závazku ze smlouvy v případě, kdy zadavatel věděl, nebo měl vědět o budoucím vzniku potřeby dodatečného plnění, tím spíše nevidím důvodu k připuštění jednacího řízení bez uveřejnění v případě, kdy zadavatel zcela jasně deklaruje svůj úmysl pořizovat dodatečné plnění bez soutěže.“. Dle názoru Úřadu má případná aplikace předmětné výjimky v podobě dodatečných dodávek cílit spíše na zajištění, resp. udržení, existující unifikace výzbroje konkrétních jednotek či útvarů. Uvedené je nutno vnímat např. v tom smyslu, že dojde-li k personálnímu rozšíření jednotek či útvarů, zajistí zadavatel prostřednictvím postupu dle § 64 písm. b) zákona vyzbrojení nových členů PČR totožnými zbraněmi, tzn. bude postupovat tak, aby zůstal zachován stávající stav – unifikace výzbroje v rámci jednotky, či útvaru. Pro případ dodatečných dodávek v podobě částečné náhrady by se pak jednalo o situaci, kdy např. dojde ke zničení (znehodnocení, dosloužení) některých zbraní, ačkoliv stále je předpoklad dlouhodobé životnosti jinak unifikované základny vybavení daných jednotek či útvarů a zadavatel prostřednictvím jednacího řízení bez uveřejnění dle citovaného ustanovení zákona zajistí částečnou náhradu této předchozí dodávky tak, aby byl zajištěn původní stav vyzbrojení. Avšak existenci takových skutečností obviněný Úřadu vůbec nedoložil (neprokázal). Úřad nikterak nerozporuje snahu obviněného o unifikaci výzbroje PČR a chápe jeho motiv týkající se unifikace výzbroje, nicméně je třeba zdůraznit, že nástrojem k tomuto cíli s ohledem na skutkové okolnosti případu nemůže být postup v jednacím řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona. Obviněný např. ani k nejmasivněji poptávanému typu samopalu Heckler & Koch, MP5 A3 (v počtu 392 ks ve veřejné zakázce A, 359 kusů ve veřejné zakázce B a 150 kusů ve veřejné zakázce C) nikterak nedoložil, že by se jednalo o dovyzbrojení jinak unifikované výzbrojní majetkové základny. Úřad pro úplnost dodává, že si je v kontextu poptávaného zboží vědom toho, že část plnění veřejné zakázky A má být částečnou náhradou, nicméně jedná se o zcela marginální část (3 %) z celkového pořízeného množství zbraní.*

82. Za nezákonný postup v předmětném typu jednacího řízení bez uveřejnění pak Úřad považuje situaci, jak již bylo nastíněno výše, kdy se již blíží konec životnosti výzbroje (nebo její části) a zadavatel poptává dodatečné dodávky k původní dodávce, u níž je již předpoklad brzkého vyřazení, nebo pokud tímto způsobem přezbrojuje jednotlivé útvary či jednotky, aniž by zde doposud unifikace proběhla. Tímto způsobem by pak docházelo k zacyklení smluvního vztahu s jedním dodavatelem bez existence jakékoliv soutěže o danou komoditu. Úřad v tomto ohledu vychází z toho, že z dokumentu Systemizace služebních zbraní, který tvoří přílohu č. 2 „Informace pro Policejního prezidenta“ (viz odstavec 46 odůvodnění tohoto rozhodnutí) je zjevné, že obviněný disponuje i zbraněmi jiných výrobců a má tak za to, že proces unifikace ze strany obviněného završen doposud nebyl, o čemž dle názoru Úřadu svědčí i fakt, že sám obviněný uvádí, že jeho snahou již od počátku 90. let je unifikace výzbrojní majetkové základny PČR. Stejně tak ohledně argumentu obviněného, podle něhož jsou jednotně vyzbrojeny především jednotlivé okruhy uživatelů, Úřad uvádí, že ani taková skutečnost z uvedeného dokumentu (resp. z tabulky uvedené výše v odstavci 46 odůvodnění tohoto rozhodnutí) nevyplývá.
83. K argumentu obviněného týkajícího se potřeby dodatečného doplnění výzbroje v návaznosti na teroristické hrozby od roku 2015 Úřad uvádí, že obecně lze bezpochyby potřebu nových zbraní spojovat s novými zaměstnanci (kteří nejsou přijímáni jako náhrada za odchozí zaměstnance, nýbrž jako navyšování celkového počtu zaměstnanců používajících k výkonu své práce zbraň), nicméně obviněný nikterak neprokázal, že by od tohoto termínu přijímal nové zaměstnance, které by bylo nutno vybavit novými zbraněmi. Ačkoli obviněný zmínil značné výkyvy v počtu zaměstnanců, jeho argumentace se týkala doby jednoho desetiletí, aniž by specifikoval konkrétní nárůsty počtu zaměstnanců v jednotlivých letech od doby uzavření původních smluv (a tedy počínaje již rokem 2001) až do doby zahájení zadávacích řízení na veřejné zakázky A, B a C (tedy až do roku 2019). Z poskytnutých informací o výši odchylky (20 %) ve spojení s počty 46 000 a 38 000 bez identifikace období, ve kterém byl daný počet zaměstnanců vykázan, nelze učinit jakýkoli závěr o vývoji potřeby dokoupení zbraní pro nově příchozí zaměstnance. Pokud by totiž například počet policistů v roce 2001 (tj. v době, kdy uzavřel jednu z původních smluv ve vztahu k veřejným zakázkám A, B i C) byl vyšší nežli v letech 2017, 2018 a 2019, kdy zahájil zadávací řízení na veřejné zakázky A, B a C, pak lze stěží argumentovat v tom smyslu, že obviněný potřeboval dodatečné zbraně z důvodu navýšení počtu policistů. Nadto nejsou zřejmé důvody, pro které pořizuje dodatečné dodávky až po dvou až čtyřech letech od počátku teroristických hrozeb (v roce 2015), ačkoli taková okolnost vznikla dle jeho vyjádření v reakci na akutní potřebu zajistit podstatný bezpečnostní zájem. Obviněný tedy konkrétnějším způsobem nespecifikoval spojitost teroristických hrozeb od roku 2015 s potřebou nových zbraní a především, zda by měly tyto zbraně konkrétní určení či by se jednalo o nákup tzv. „do zásoby“. I v uvedeném směru je tedy nutno konstatovat, že obviněný neprokázal zvláštní okolnosti odůvodňující překročení lhůty 3 let od uzavření původních smluv.
84. Za zvláštní okolnost ve smyslu ustanovení § 64 písm. b) zákona přitom dle Úřadu nelze považovat ani argumentaci zadavatele ohledně nedostatku finančních prostředků pro přezbrojení celé PČR na základě jedné či více původních smluv. Jak uvedl předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí, *„Je odpovědností zadavatele postupovat tak, aby své potřeby uspokojil v souladu se zákonem, nikoliv při porušení zákona hledat způsoby, jak se postihu za*

nezákonný postup vyhnout a odkazovat se na potenciální procesní obstrukce účastníků zadávacích řízení, nedostatek finančních prostředků či jiné okolnosti na straně zadavatele.“

85. Z uzavřené smlouvy na veřejnou zakázku pak vyplývá, že největší podíl zbraní, který je pořizován, představují samopaly Heckler & Koch, MP5 A3. U tohoto typu výrobku nelze přehlédnout, že smlouva na původní dodávku byla uzavřena před cca 19 lety. S ohledem na tvrzení obviněného ohledně délky živostnosti zbraní (cca 20 let, někdy však i 30 let a u zvláštních jednotek min. 10 let) je tak zjevné, že k pořízení tohoto typu samopalu přistoupil obviněný v době, kdy již by měl počítat s obměnou stávajícího vybavení. Úřad tak má za to, že minimálně ve vztahu k tomuto typu zbraně nelze s ohledem na dobu jejich původního pořízení (a předpokládanou dobu jejich živostnosti) akceptovat tak výrazné posunutí doby pro možnost pořízení dodatečných dodávek od zákonem stanovených 3 let. S ohledem na skutečnost, že již ve vztahu k tomuto výše uvedenému typu zbraně Úřad neshledává přípustné takové překročení časového horizontu pro pořízení dodatečných dodávek, považuje za nadbytečné s ohledem na procesní ekonomii vyjadřovat se ke každé ze zadavatelem požadovaných zbraní. Zadavatel musí mít na paměti, že je to on, kdo musí unést důkazní břemeno v tom smyslu, že jsou dány důvody pro to, aby mohlo dojít k prodloužení doby pro dodatečné dodávky oproti zákonem stanovené době, což dle přesvědčení Úřadu ve zde projednávané věci nenastalo.
86. Na tomto místě Úřad odmítá bagatelizaci počtu pořizovaných zbraní obviněným, když uvedl, že se v případě veřejných zakázek A, B a C nejednalo o plošný nákup v desítkách tisíc kusů pro řadovou policii, nýbrž o dodatečné doplnění výzbroje, a to z toho důvodu, že původní smlouvou z roku 2001 obviněný pořizoval např. soupravy samopalu Heckler & Koch, MP5 v počtu 282 souprav a smlouvami na veřejné zakázky A, B a C v počtu 392 (A), 359 (B) a 150 (C). Skutečnost, že ve veřejných zakázkách A a B obviněný pořídil výrazně vyšší počet uvedené zbraně a ve veřejné zakázce C nakoupil více než polovinu původního počtu nakoupených zbraní původní smlouvou nenasvědčuje tomu, že se jedná o „bezvýznamné dokoupení“ malého počtu zbraní. Naopak lze tak hovořit o skutečně podstatném rozšíření používaného inventáře, o jakém hovoří předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí (viz odstavec 78 odůvodnění tohoto rozhodnutí).
87. Co se týče argumentu obviněného ohledně možnosti aplikace § 29 písm. s) zákona na případ předmětných dodávek zbraní, Úřad uvádí, že z dokumentace o zadávacích řízeních na veřejné zakázky A, B a C je zcela zřejmé, že obviněný vedl zadávací řízení dle § 64 písm. b) zákona. Ve shodě s druhostupňovým rozhodnutím proto nezbývá než opakovat, že „*Ať byl či nebyl zadavatel povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, této povinnost se podřídil sám, když se v zadávacím řízení rozhodl postupovat (srov. § 4 odst. 4 zákona). Toto podřízení se zákonu je pak nevratné. Opačný přístup by vedl k situaci, kdy při prvním náznaku pochybení v zadávacím řízení by zadavatel pouze konstatoval, že nebyl vůbec povinen zákon dodržovat, odmítl dále dodržovat zákon, činit opatření k nápravě nebo se podřizovat uloženým nápravným opatřením a ustanovení § 4 odst. 4 zákona by se zcela vyprázdnilo a stalo by se zcela bezpředmětným. Takový výklad zákona by výrazně znesnadnil (resp. znemožnil) účinný přezkum postupu zadavatele, což by zároveň bylo v rozporu se zásadou transparentnosti. To se vztahuje i na použitelnost výjimek ze zákona dle § 29. I kdyby k naplnění některé z hypotéz § 29 zákona došlo a zadavatel nemusel zakázku zadávat v zadávacím řízení, svým dobrovolným postupem (kdy se rozhodne v zadávacím řízení postupovat) na sebe povinnost*

postupovat v zadávacím řízení bere a ztrácí možnost dovolat se výjimky, ač jinak splňuje korespondující podmínky. Pokud se pak svou volbou podřídí se zákonu zadavatel dostal do fakticky bezvýhodné situace, nelze k tomu přihlížet, protože za své volby si nese odpovědnost výlučně zadavatel.“.

88. Ve vztahu k tvrzení obviněného, že při volbě svého postupu se řídil doporučeními věcně příslušných autorit, Úřad uvádí, že výhradně ve správním řízení před Úřadem lze konstatovat zákonnost či nezákonnost postupu zadavatele, a to při zvážení veškerých relevantních informací a podkladů. Proto nelze daný argument obviněného považovat za odůvodňující postup dle § 64 písm. b) zákona. Nicméně si je Úřad vědom skutečnosti, že v dané věci neexistovala v době zadávání veřejných zakázek A, B a C bohatá rozhodovací praxe Úřadu ve vztahu k výkladu § 64 písm. b) zákona. Nicméně obviněný si mohl a měl být vědom toho, že s ohledem na tento typ druhu zadávacího řízení – jednací řízení bez uveřejnění – klade rozhodovací praxe nejen Úřadu, ale i soudů, obecně vysoké nároky, resp. na možnosti jeho využití je nahlíženo přísně a důkazní břemeno leží na straně zadavatele z hlediska prokázání naplnění důvodů pro jeho využití. V daném případě je pak zjevná snaha obviněného docílit stavu jednotné unifikace výzbroje, kdy tento cíl obviněného se Úřadu jeví logický a pochopitelný. Nicméně uvedené je za cenu kontinuálního popírání soutěžního prostředí, kdy takto v čase nataženém nakupování předmětu plnění (kdy zdlouhavost pořizování předmětu plnění nerozporuje ani sám obviněný) by při akceptaci výkladu, který zastává obviněný, došlo k zamezení jakékoliv soutěže i na další desítky let dopředu. Jelikož přezbrojování PČR trvá již několik desítek let, logicky v horizontu pár let bude následně nutno pořídit nové zbraně, nahrazující ty, které již nebudou vhodné k využívání, jelikož budou zastaralé (opotřebované), avšak zadavatel stále bude disponovat značným rozsahem zbraní nových, jelikož ty nakoupil v době nedávné, čímž by došlo ke kontinuálnímu nadužívání jednacího řízení bez uveřejnění, ke kterému se již Úřad zevrubně vyjádřil výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí.
89. Úřad dále k argumentu obviněného, že ustanovení § 64 písm. b) zákona má srovnatelný výklad jako zvláštní okolnosti dle § 198 zákona, uvádí následující. Dle § 198 odst. 3 zákona platí, že zadavatel může jednací řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona použít v případě veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti, pokud celková doba trvání původní smlouvy, včetně doby trvání smlouvy na dodatečné dodávky nepřesáhne dobu 5 let, není-li to odůvodněno zvláštními okolnostmi určenými s ohledem na očekávanou provozní životnost dodávek, včetně jejich instalací nebo systémů, a technické obtíže, které by mohly být změnou dodavatele způsobeny. Úřad nicméně uvádí, že se jedná o speciální ustanovení zákona, které se uplatní pouze při zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti. Jak ovšem vyplývá z dokumentace o zadávacím řízení, obviněný předmětné veřejné zakázky A, B a C nezadával jako veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti, ale jako „standardní“ veřejné zakázky v jednacím řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona. Obviněný se tudíž ustanovení zákona speciálně určených pro veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti dovolávat nemůže. O skutečnosti, že se jedná o odlišnou problematiku upravující speciální právní vztahy, svědčí dle Úřadu i samotná systemizace zákona, kdy v rámci zákona je zadávání veřejných zakázek v jednacím řízení bez uveřejnění obecně upraveno v části třetí a zadávání veřejných zakázek v oblasti obrany nebo bezpečnosti je upraveno v části deváté zákona. Z postupu obviněného přitom nevyplývá, že zahájil zadávání veřejné zakázky dle části deváté zákona. Jelikož z postupu obviněného

nevyplývá, že by podle předmětného ustanovení zákona (§ 198 odst. 3 zákona) veřejnou zakázku zadával, posuzoval Úřad splnění zákonem stanovených podmínek dle podmínek stanovených v § 64 písm. b) zákona. Pro úplnost Úřad dodává, že ustanovení § 198 odst. 3 zákona činí oproti úpravě § 64 písm. b) zákona rozdíl zejména v délce lhůty, v níž je možno dodatečné dodávky realizovat (3 roky vs. 5 let). Obě ustanovení zákona potom pracují s možností prodloužení této lhůty, je-li to patřičně odůvodněno skutkovými okolnostmi [§ 198 odst. 3 zákona pak konkrétněji přibližuje, co si lze pod těmito důvody představit v případě veřejné zakázky v oblasti obrany nebo bezpečnosti na rozdíl od § 64 písm. b) zákona, který pouze pracuje s již výše zmiňovaným pojmem „zvláštní okolnosti“].

90. Předseda Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí vyslovil závěr, že „I kdybychom na veřejnou zakázku vztáhli ustanovení § 198 odst. 3 zákona a konstatovali tak možné prodloužení tříleté lhůty dle § 64 písm. b) na pět let a výslovné uvedení zvláštních okolností s ohledem na očekávanou provozní životnost dodávek“, přisvědčil závěrům Úřadu vyjádřeným obdobně i v tomto rozhodnutí v odstavcích 81 a 82. Předseda Úřadu konstatoval, že jak obviněný sám přiznal, jeho úmyslem a politikou bylo a je provést přezbrojení stávajících a vyzbrojení nových útvarů PČR zbraněmi určitého výrobce, k čemuž dochází řadou dílčích smluv uzavíraných s vyloučením hospodářské soutěže, přičemž vyvodil, že při zachování restriktivního výkladu užití § 64 písm. b) a tedy i užití § 198 odst. 3 zákona nelze připustit postup zadavatele, který v zásadě bezbřezě pořizuje dodávky zcela mimo hospodářskou soutěž po desítky let pouze s odkazem na potřebu unifikace výzbroje a z toho plynoucích výhod a její dlouhou životnost.
91. K nesouhlasu obviněného s tvrzením předsedy Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí, podle něhož nemusí mít výzbrojní majetkovou základu v maximální míře unifikovanou, Úřad uvádí, že takto striktní závěr v uvedeném druhostupňovém rozhodnutí neshledává. V odstavci 62 druhostupňového rozhodnutí předseda Úřadu obecně uznal za zřejmě žádoucí při zabezpečení chodu ozbrojených složek zavádět unifikaci výzbroje, avšak vyslovil domněnku, podle níž by se nemuselo jednat o případ obviněného. Současně však předseda Úřadu v tomtéž odstavci druhostupňového rozhodnutí připustil možnost podložení úvah o potřebě unifikace výzbroje (a tedy i při úvaze o možném prodloužení lhůty tří let dle § 64 písm. b) zákona) konkrétními odůvodněnými analýzami, které by sloužily k prokázání odůvodněnosti jednacího řízení bez uveřejnění dle § 64 písm. b) zákona.
92. Ohledně vznesených otázek obviněným ve vyjádření ze dne 31. 5. 2021 týkajících se možností způsobu pořízení potřebných zbraní Úřad uvádí, že úlohou Úřadu není poskytování návodu, jak by měl zadavatel postupovat (čímž by se dostával do role subjektu, který by přezkoumával svá vlastní doporučení), nýbrž je oprávněn pouze k přezkumu již učiněných kroků zadavatele, a to s přihlédnutím ke všem relevantním skutečnostem. Stejně tak ohledně otázky, které jiné zboží by naplňovalo zvláštní okolnosti dle § 64 písm. b) zákona nelze předem učinit jednoznačný závěr bez znalosti všech aspektů dané situace a okolností. Nadto Úřad opakuje, že ani předseda Úřadu možnost zvláštních okolností dle § 64 písm. b) zákona nevyločil u zbraní pořizovaných obviněným (viz výše v odstavci 91 odůvodnění tohoto rozhodnutí). Avšak je nutno vnímat rozdíl v situaci, kdy dochází k pořizování dodatečných dodávek zbraní např. v horizontu pár let po posledním nákupu zbraní, kterým by byla dle zákona řádně provedena potřebná unifikace, a aby tato byla udržena využít v této lhůtě např. i předmětného institutu § 64 písm. b) zákona, oproti situaci, kdy zadavatel kontinuálně

po řadu let po sobě k zajištění svého cíle v podobě dosažení unifikace výzbroje využívá postupu dle posledně citovaného ustanovení zákona. Možnost využití tohoto typu jednacího řízení bez uveřejnění není možno vnímat jako cestu k zajištění unifikace, nýbrž za splnění všech zákonných podmínek může být prostředkem k jejímu udržení; z kontinuálního postupu obviněného je však zjevné, že jednací řízení bez uveřejnění využívá k první uvedené variantě, což je z pohledu soutěžního práva zcela nesprávné koncepční uchopení daného druhu zadávacího řízení bez ohledu na to, zda je obviněný veden dobrými úmysly při svém počínání.

93. K obviněným tvrzené kolizi požadavků platné legislativy Úřad uvádí, že obecně nelze přistoupit na možnost porušení právních předpisů za tím účelem, aby zadavatel byl schopen pořídit jím požadované plnění. Obviněný je povinen respektovat právní řád a nalézt takové řešení uspokojení svých oprávněných potřeb, které legislativě neodporuje.
94. Na základě výše uvedených skutečností Úřad konstatuje, že se obviněný dopustil
- přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, tím, že při zadávání veřejné zakázky A v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném na základě výzvy k podání nabídky ze dne 9. 12. 2019 nedodržel pravidlo stanovené v § 55 zákona, když předmětnou veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění ve smyslu § 64 písm. b) zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení a dne 8. 4. 2020 uzavřel smlouvu č. j. PPR-18189-27/ČJ-2019-990640 na plnění této veřejné zakázky s vybraným dodavatelem,
 - přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, tím, že při zadávání veřejné zakázky B v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném na základě výzvy k podání nabídky ze dne 6. 6. 2018 nedodržel pravidlo stanovené v § 55 zákona, když předmětnou veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení a dne 3. 7. 2018 uzavřel smlouvu č. j. PPR-11665-22/ČJ-2018-990640 na plnění této veřejné zakázky s vybraným dodavatelem,
 - a přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, tím, že při zadávání veřejné zakázky C v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném na základě „Výzvy k podání nabídek“ ze dne 3. 5. 2017 nedodržel pravidlo stanovené v § 55 zákona, když předmětnou veřejnou zakázku zadal v jednacím řízení bez uveřejnění podle § 64 písm. b) zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky pro použití tohoto druhu zadávacího řízení a dne 5. 6. 2017 uzavřel smlouvu č. j. PPR-7172-27/ČJ-2017-990640 na plnění této veřejné zakázky s vybraným dodavatelem.

Tyto postupy současně mohly ovlivnit výběr dodavatele, neboť nelze vyloučit, že pokud by zadavatel dodržel postup stanovený zákonem, mohl obdržet nabídky i od jiných dodavatelů, kteří mohli zadavateli nabídnout výhodnější podmínky plnění. Úřad podotýká, že ačkoli v daném případě není sporu o tom, že zbraně značky Heckler & Koch mohou být dodány pouze ze strany vybraného dodavatele jakožto výhradního dodavatele pro Českou republiku, avšak nelze vyloučit, že obviněný byl povinen předmětné plnění zadat v otevřenějším druhu zadávacího řízení a to tak, aby nedocházelo k nedůvodnému zvýhodnění vybraného dodavatele (zde Úřad připomíná, že jeho úkolem není předem určovat zákonné postupy pořízení poptávaného plnění). Obviněný zadal předmět plnění veřejných zakázek A, B a C postupem,

který postrádá prvky otevřené soutěže, neboť je bez předchozí soutěže zadal vybranému dodavateli. Svým postupem tedy znemožnil ostatním dodavatelům účastnit se zadávacího řízení, což mohlo ovlivnit výběr dodavatele. Úřad proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích I., II. a III. tohoto rozhodnutí.

K výroku IV. rozhodnutí – uložení sankce

95. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu tří přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.
96. Podle § 270 odst. 5 zákona činí promlčecí doba přestupku 5 let, přičemž podle § 270 odst. 6 písm. a) zákona se promlčecí doba přerušuje, a to oznámením o zahájení přestupku.
97. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
98. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí došlo dnem uzavření smlouvy na veřejnou zakázku A, tj. dne 8. 4. 2020, ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí došlo uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku B dne 3. 7. 2018 a ke spáchání přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí došlo uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku C dne 5. 6. 2017. Řízení o přestupcích byla zahájena doručením tří oznámení o zahájení řízení o přestupcích obviněnému, tj. dne 21. 5. 2021. K uplynutí lhůty vymezené zákonem pro zahájení řízení o přestupku tedy nedošlo a odpovědnost obviněného za přestupky uplynutím promlčecí doby nezanikla.
99. K uložení pokuty za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí Úřad dále uvádí, že podle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Z uvedeného vyplývá, že při stanovení výše sankce je v předmětném případě nutné postupovat v souladu se zásadou absorpce, která se uplatní při postihu souběhu přestupků, a jejíž podstata tkví v absorpci sazeb (poena maior absorbet minorem – tedy přísnější trest pohlcuje mírnější). Úřad se proto nejprve zabýval otázkou, který z přestupků je v šetřeném případě nejzávažnější, tj. za který je možno uložit nejpřísnější sankci.
100. Ve výrocích I. až III. tohoto rozhodnutí Úřad konstatoval, že obviněný se dopustil celkem tří přestupků podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona lze za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 zákona, uložit pokutu do 10 % ceny veřejné zakázky, nebo do 20 000 000 Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. a) až c) zákona.
101. S ohledem na skutečnost, že v předmětném případě se jedná o přestupky, pro které je zákonem stanovena totožná výše pokuty (tj. 10 % ceny veřejné zakázky), je na místě v tomto konkrétním případě v souladu s ustanovením § 41 odst. 1 zákona o přestupcích a se zásadou

absorpce uložit sankci za nejzávažnější ze spáchaných přestupků, tj. za ten přestupek, za nějž je možno uložit nejpřísnější sankci, a k dalším přihlédnout v rámci přitěžujících okolností. Úřad k tomu uvádí následující.

102. Podle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.
103. Cena veřejné zakázky A, při jejímž zadávání se obviněný v roli zadavatele dopustil přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, činí dle čl. 6 smlouvy částku 47 364 075,49 Kč včetně DPH. Horní hranice možné pokuty (10 % z ceny veřejné zakázky) tak činí částku 4 736 407,549 Kč.
104. Cena veřejné zakázky B, při jejímž zadávání se obviněný v roli zadavatele dopustil přestupku uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí, činí dle čl. 6 smlouvy částku 49 967 228,30 Kč včetně DPH. Horní hranice možné pokuty (10 % z ceny veřejné zakázky) tak činí částku 4 996 722,830 Kč.
105. Cena veřejné zakázky C, při jejímž zadávání se obviněný v roli zadavatele dopustil přestupku uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí, činí dle čl. 6 smlouvy částku 63 054 420,11Kč včetně DPH. Horní hranice možné pokuty (10 % z ceny veřejné zakázky) tak činí částku 6 305 442,011 Kč.
106. Úřad konstatuje, že vzhledem k výše uvedenému Úřad v souladu s § 41 odst. 1 zákona o přestupcích uložil pokutu za přestupek uvedený ve výroku III. tohoto rozhodnutí, neboť nejvyšší sankci lze uložit v případě veřejné zakázky C, kdy horní hranice možné pokuty, z níž bude Úřad vycházet při stanovení pokuty, činí částku 6 305 442,011 Kč. K přestupkům uvedeným ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí spáchaných obviněným v souvislosti s veřejnými zakázkami A a B přihlédl Úřad jako k přitěžujícím okolnostem.
107. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
108. Podle § 38 zákona o přestupcích povaha a závažnost přestupku je dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
109. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnost) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013, veškerá citovaná rozhodovací praxe soudů dostupná online na <http://www.nssoud.cz>).

110. Co se týče následků jednání obviněného, Úřad uvádí, že následkem shora popsaného nezákonného postupu obviněného bylo úplné vyloučení hospodářské soutěže na trhu a stejně tak konkurenčního prostředí mezi dodavateli, neboť v důsledku výše popsaného nezákonného postupu obviněného došlo k zadání veřejné zakázky C přímo vybranému dodavateli, aniž by před uzavřením smlouvy obviněný provedl „adekvátní“ zadávací řízení. Vybraný dodavatel nebyl v souvislosti s předmětem veřejné zakázky C vystaven jakékoliv konkurenci a rovněž neproběhla žádná soutěž o cenu nebo ekonomickou výhodnost nabídky, v důsledku čehož mohlo dojít k nevhodnému využití veřejných prostředků. Vybraný dodavatel rovněž nebyl nucen při sestavování nabídky vzít v úvahu, jaké podmínky plnění by mohly obsahovat konkurenční nabídky, a jak by měl svoji nabídku této skutečnosti přizpůsobit. Z hlediska následků přestupku obviněného uvedeného Úřadem ve výroku III. tohoto rozhodnutí tedy Úřad konstatuje, že v daném případě nelze vyloučit, že pokud by obviněný postupoval v souladu se zákonem, tj. zadával veřejnou zakázku v některém z otevřenějších druhů zadávacích řízení, mohl obdržet nabídky i od jiných dodavatelů, kteří by mohli nabídnout např. ekonomicky výhodnější plnění veřejné zakázky C.
111. Jako polehčující okolnost Úřad v daném případě shledal skutečnost, že při svém jednání byl obviněný veden především snahou o zajištění technické a uživatelské slučitelnosti (tj. unifikace) již pořízené výzbroje PČR s výzbrojí nově poptávanou, jejíž pořízení vyvstalo v souvislosti s potřebou navýšení akceschopnosti PČR v boji s terorismem s ohledem na měnící se bezpečnostní situaci v Evropě. Jakkoli Úřad pohnutku, resp. motivaci, obviněného chápe a nezastírá, že je jistě uživatelsky výhodnější disponovat v rámci celé PČR spolehlivou a kompatibilní výzbrojí, konstatuje, že přesto nelze předmětnou polehčující okolnost považovat za skutečnost, která by „zhojila“ výše uvedené porušení zákona. Úřad nicméně k této polehčující okolnosti přihlédl při posuzování způsobu spáchání přestupku a při zvažování výše ukládané sankce.
112. Jako další polehčující okolnost Úřad zohlednil skutečnost, že obviněný v průběhu šetření s Úřadem spolupracoval a poskytl mu součinnost.
113. Úřad rovněž podotýká, že jak vyplývá z jednání obviněného a jeho vyjádření doručených Úřadu, obviněný si v době zadávání veřejné zakázky C (a minimálně až do vydání a následného nabytí právní moci rozhodnutí ve věci sp. zn. S0195/2020/VZ souvisejícího s veřejnou zakázkou A) nebyl vědom skutečnosti, že svým jednáním spočívajícím v pořizování dodatečných dodávek zbraní na základě výjimky dle § 64 písm. b) zákona porušuje zákon. Obviněný v minulosti nebyl za tento postup Úřadem sankcionován. Pakliže by obviněný o této skutečnosti věděl (např. by se o nezákonnosti svého postupu dozvěděl z dřívějšího pravomocného rozhodnutí Úřadu), nelze vyloučit, že by obviněný takto dále nepostupoval, příp. by svůj postup alespoň částečně zhojil (např. by zrušil zadávací řízení, či by ze smlouvy na veřejnou zakázku neplnil atd.).
114. Jako polehčující okolnost vzal Úřad v potaz rovněž skutečnost, že v době zadávacího řízení na veřejnou zakázku C v podstatě neexistovala ustálená rozhodovací praxe Úřadu (resp. neexistovala ani relevantní soudní judikatura) k výkladu § 64 písm. b) zákona ve vztahu k tak specifickému plnění, jaké poptával obviněný, přičemž nelze přehlédnout, že výklad předmětného ustanovení zákona nemusel být pro obviněného zcela jednoznačný. V pozitivním smyslu lze proto přihlédnout i k obviněným tvrzené aktivitě při řešení volby

postupu při zadávání veřejných zakázek na zbraně a konzultování dané věci s věcně příslušnými autoritami.

115. Konečně Úřad vzal při stanovení výše pokuty v úvahu jako polehčující okolnost i dobu, jež uplynula od spáchání přestupku. Jak vyplývá z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015, je třeba při posouzení následku správního trestání zohlednit dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku a jeho potrestáním. Čím je tento časový horizont delší, tím více se relativizuje vztah mezi spáchaným přestupkem a ukládanou sankcí. Doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci pak má bezprostřední vliv na účel trestu. Jak Krajský soud v cit. rozsudku dovodil, „(...) je-li základním požadavkem na zákonnost uložené pokuty její proporcionalita, pak hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním, je možným (a někdy nutným) korektivem při úvahách ohledně výše pokuty, k němuž má být přihlédnuto na závěr těchto úvah; aplikace tohoto korektivu má zamezit, aby výše pokuty, jinak řádně stanovena podle zákonem předepsaných kritérií a kritérií nutně aplikovatelných i bez jejich výslovného vyjádření v zákoně (kritérium přiměřenosti s ohledem na míru, ve které výše pokuty může působit pro delikventa likvidačně), celkově nejevila znaky nepřiměřenosti s ohledem na prodlevu, která nastala mezi porušením právní povinnosti a trestem, který za to byl uložen. V rámci správního trestání je totiž třeba dostatečně silně vnímat, že časový horizont toho, kdy se účastníkovi řízení (delikventovi) dostává konečného rozhodnutí ve věci, je neoddělitelnou součástí měřítek celkové spravedlnosti řízení, a že čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích účastníka řízení, tak i v obecném vnímání veřejnosti a veřejného mínění, což celkově oslabuje důvěryhodnost státní moci. Je nepochybné, že s prodlužujícím se okamžikem potrestání se relativizuje základní vztah mezi spáchaným deliktem a ukládanou sankcí a že doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložením konkrétní sankce dosaženo.“ V daném případě ke spáchání přestupku (uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí) obviněným došlo dne 5. 6. 2017, tj. od doby spáchání přestupku k jeho potrestání uplynula doba více než čtyř let, přičemž daná skutečnost tak představuje korektiv výše pokuty ve smyslu citovaného rozsudku Krajského soudu v Brně.
116. Jako přitěžující okolnost pak Úřad shledal spáchání přestupků uvedených ve výroci I. a II. tohoto rozhodnutí. Při úvahách o výši pokuty je ovšem současně třeba přihlédnout ke značně snížené závažnosti přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, neboť plnění, které bylo obsahem smlouvy ze dne 8. 4. 2020 (tj. smlouvy na veřejnou zakázku A), nebylo dle písemného sdělení obviněného ze dne 1. 6. 2021 vůbec realizováno (viz odstavec 25 odůvodnění tohoto rozhodnutí), neboť Úřadem byl uložen zákaz jejího plnění a tedy nedošlo k žádnému výdaji veřejných finančních prostředků.
117. Úřad konstatuje, že neshledal žádné další polehčující okolnosti, jakož ani přitěžující okolnosti, které by měly na výši uložené pokuty vliv.
118. Úřad se dále zabýval skutečností, zda přestupek, za který je obviněnému nyní ukládán trest, tj. přestupek uvedený ve výroku III. tohoto rozhodnutí, není v souběhu s dalšími přestupky resp. správními delikty, obviněného. Tento postup Úřadu vychází z konstantní rozhodovací praxe správních soudů, kdy je možné uvést rozsudek NSS č. j. 1 As 28/2009-62 ze dne 18. 6. 2009, příp. rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2016 č. j. 6 As 245/2015-33. V prvně uvedeném rozhodnutí NSS konstatoval, že »soud dovodil, že při trestání správních deliktů týmě správním

orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat tento trestněprávní institut vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva ve správním trestání všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. K této zásadě se již Nejvyšší správní soud vyslovil např. ve svém rozsudku ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67, dle něhož „použití analogie ve správním trestání je přípustné, a to v omezeném rozsahu, pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázku vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem.“«. NSS dále pokračuje tak, že »[t]restněprávní doktrína uvádí, že souběh „je dán tehdy, jestliže se pachatel dopustil dvou nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich vyhlášen soudem prvního stupně odsuzující rozsudek za podmínky, že tento rozsudek později nabyl právní moci a že o něm neplatí fikce neodsouzení“ (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: *Trestní zákon. Komentář. I. díl. 6., doplněné a přepracované vydání. C. H. Beck, Praha, 2004, str. 26*).«. Současně je v citovaném rozsudku uvedeno, že pro potrestání souběhu není bezpodmínečně nutné vedení společného řízení, ale je nezbytné použití absorpční zásady, pakliže zde existují sbíhající se správní delikty, resp. přestupky, což je výslovně uvedeno i v § 41 přestupkového zákona.

119. Úřad konstatuje, že v právě projednávaném případě je přestupek obviněného uvedený ve výroku III. tohoto rozhodnutí v souběhu s přestupkem, o kterém bylo Úřadem rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0502/2018/VZ-03194/2019/541/JCh ze dne 31. 1. 2019, který byl spáchán dne 20. 10. 2016, a za nějž byla Úřadem obviněnému uložena pokuta ve výši 30 000 Kč; citované rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. 4. 2019.
120. S ohledem na výše uvedené Úřad přikročil k uplatnění institutu souhrnného trestu způsobem, který se Úřadu jeví v oblasti správního práva jako jediný možný, kdy nevzniká riziko, že by se Úřad jako správní orgán dopustil nedodržení zásady legality zakotvené v článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
121. Pokud by měl Úřad uložit obviněnému pokutu za všechny výše uvedené přestupky a nemá-li zároveň v tomto správním řízení zákonné zmocnění zrušit předcházející „výrok o trestu“ (tj. výrok uvedený v odstavci 119 odůvodnění tohoto rozhodnutí), lze absorpční zásadu ve formě uplatnění pravidel pro ukládání souhrnného trestu aplikovat pouze tím způsobem, že Úřad v rámci uložení sankce za projednávaný přestupek zohlední předchozí uloženou pokutu za přestupek, který je s projednávaným přestupkem v souběhu, tj. pokutu uloženou rozhodnutím uvedeným v odstavci 119 odůvodnění tohoto rozhodnutí.
122. Při určení výměry pokuty se Úřad zabýval otázkou, v jakém finančním rozsahu bylo ze smlouvy plněno. Z podání obviněného ze dne 1. 6. 2021 vyplývá, že plnění veřejné zakázky C bylo realizováno v celém rozsahu – v celkové částce 63 054 420,11 Kč včetně DPH. Podle § 268 odst. 2 písm. a) zákona lze za přestupek uvedený ve výroku III. tohoto rozhodnutí uložit pokutu do 10 % ceny veřejné zakázky. V daném případě je tak maximální možná výše pokuty ve výši 6 305 442,011 Kč.
123. Při určení výše pokuty Úřad přihlédl k majetkovým poměrům obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z dokumentu „Ukazatele

kapitoly 314 Ministerstva vnitra pro rozpočtové období 2021-2023“, dostupného na adrese <https://www.mvcr.cz/clanek/rozpocet-mv-cr.aspx?q=Y2hudW09MQ%3d%3d>, Úřad zjistil, že příjem obviněného by se v letech 2021-2023 měl pohybovat v řádu miliard Kč. S ohledem na to tedy není možno považovat uloženou pokutu za likvidační ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou).

124. Pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má splnit mimo jiné dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a především funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty preferoval preventivní charakter uložení sankce a stanovenou pokutu vzhledem k souvislostem případu posoudil jako dostačující. Úřad uložil pokutu ve výši, která naplňuje dostatečně vzhledem k okolnostem případu obě funkce právní odpovědnosti.
125. S ohledem na výše uvedené Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.
126. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj – pracoviště Brno zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku V. tohoto rozhodnutí – náklady řízení

127. Podle ustanovení § 93 odst. 1 písm. i) zákona o přestupcích ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o náhradě nákladů řízení.
128. Správní orgán podle § 95 odst. 1 zákona o přestupcích uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Pokud bylo rozhodnutí o přestupku zrušeno jiným orgánem veřejné moci a tato skutečnost má za následek nesplnění podmínek pro uložení náhrady nákladů řízení, správní orgán nahrazené náklady vrátí.
129. Vzhledem k tomu, že zákon o přestupcích v současné době náklady řízení blíže neupravuje, musel správní orgán vycházet z obecného právního předpisu, kterým správní řád.
130. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
131. Jelikož v daném případě Úřad zahájil řízení o přestupcích z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupků, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku V. tohoto rozhodnutí.

132. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2021000183.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona se rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

Česká republika – Ministerstvo vnitra, doručováno do datové schránky Policejního prezidia České republiky, Strojnická 27, 170 89 Praha 7

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy